

NOVA SERIJA

LASO

CIJENA 4 DIN BROJ 148

USAMLJENI OSVETNIK

H. S. SHARON:

Usamljeni osvjetnik

»Laso« Nova serija 1976.

H. S. Sharon: USAMLJENI OSVETNIK

Naslov originala: WIE EIN REISENDER WOLF

(Copyright: Pabel — Verlag, Rastatt)

Recenzija: Dalibor Cvitan, književnik

Prijevod: Dragutin Horvat

»Laso« — Izdavač OOUR Informativno-revijalna izdanja NISP »Vjesnik«, Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Glavni i odgovorni urednik Borivoj Jurković — Tisak: OOUR TMG »Vjesnik« Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Zagreb 1976.

Copyright (sva prava za Jugoslaviju) VJESNIKOVA
PRESS AGENCIJA, Zagreb

Cijena za inozemstvo DM 1.60, ASCH 8, SFRS 1,60, Hfl 1.30

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 1936/7 — 1973 od 26. XI 1973.

I

Krupne, teške kapi kiše jednolično su udarale o krov kolibe. Vjetar se za trenutak stišao i starac jasno začuje topot kopita. Otvori prozor da pogleda tko je. Munja propara mračno nebo i stari Cley spazi skupinu jahača kako se približava oboru za stoku.

— To je Killoe! — reče i zatvori prozor. — Tko bi drugi i mogao biti? Time, iziđi na stražnja vrata i bježi što brže možeš!

— Zašto da bježim? — uznemireno upita njegov sin, koji je do tada mirno sjedio u polutami pored ognjišta i promatrao veselo plamsanje vatre.

Starac ga zabrinuto pogleda ne odmićući se od prozora.

— Ne znam ni sam — vikne da nadjača tutanj groma. — Ne sviđa mi se što dolaze noću i po takvom nevremenu. To ne sluti na dobro. Idi, molim te! Ako mi se išta dogodi, znaš što ti je činiti! Hajde, požuri! Uzmi Riđana iz konjušnice. Sedlo ćeš naći na kuki iza vrata, pored njega je i puška. Uzmi i nju. Može ti zatrebati.

Tim Cley ustane i priđe ocu. Izvana je dopiralo uznemireno mukanje goveda i rzanje konja. U daljini

ponovo sijevnu munja i obasja ranč sablasnom svjetlošću.

— Hajde, idi! — nestrpljivo ponovi starac. — Ako upitaju za tebe, reći ću da si jučer odjahao od kuće.

Mladić je još uvijek neodlučno stajao.

— Plašim se za tebe, oče! — reče i stavi mu ruku na rame. — Sjeti se farmera koji su živjeli u ovoj dolini. Killoe je svakoga prisilio da ode odavde, a onih nekoliko, koji su se usudili braniti svoja prava... znaš kako su završili.

— Baš zato te molim da ideš, Tim! Požuri, dječče! Ako iziđeš na stražnja vrata neće te vidjeti! — Starčev glas podrhtavao je od uzbuđenja.

Mladić oklijevajući pođe prema stražnjem izlazu iz kolibe, ali na vratima ponovo zastane.

— Zaboga, hajde već jednom! — uzvikne starac i nervozno mahne rukom.

Topot konja postajao je sve glasniji.

— Hajde, Tim! — ponovi gledajući kroz prozor. Jahači su se zaustavili na desetak metara od kolibe.

— Cley! — vikne jedan od njih. — Iziđi!

Starac je dobro poznavao taj glas. Da, bio je to Owen Killoe. Polako otvori prozor i pogleda u

mrak. U istom trenutku začuje pri-
gušenu škipu stražnjih vrata.
Odahe s olakšanjem. Tim ga je
ipak poslušao.

— Što hoćeš, Killoe? — dovikne.

— Moramo razgovarati s tobom,
Cley! — odvrati Killoe i pritjera
konja bliže. — Nestala su nam tri
goveda. Hajde, iziđi!

— Što se to mene tiče? Što ja
imam s tvojim govedima?

— Iako te se ništa ne tiče svejed-
no možeš iziđi — Killoe će grubo.

Ponovo sijevnu munja i starac je
jasno vidio jahače i konje uznemire-
ne grmljavinom. Jedan je upravo
prilazio ogradi obora.

Stari Cley se okrene, skine sa
zida pušku i otvori vrata. Vjetar
mu zapljusne lice kišom i za trenu-
tak ga zaslijepi.

— Hoćeš li i mene otjerati odav-
de, Killoe? — upita.

— Tko je uopće ikada spomenuo
takvo što? — naceri se Killoe i po-
gleda svoje pratiće. — Svi koji su
mi dali zemlju za ispašu mojih go-
veda učinili su to dobrovoljno. Ali
nije riječ o tome. Ukrali su nam tri
goveda i tagamo za kradljivcem.

— Ovdje ga nećete naći, Killoe!

— Trag nas je doveo baš do tvog
ranča, Cley! — odgovori jahač i
prezrivo se nasmije.

— Našli ste trag po takvom nev-
remenu? — Cley se ironično nasmije.

— Pravi kauboj nalazi trag svog
goveda i po kiši!

— Lažeš, Killoe! — razbjესni se
starac.

Rančer se nadmoćno nasmije.

— Vidjet ćemo, Cley! — reče i
okrene se svojim pratićima. — Bill
i Joe! Pretražite obor!

Jedan od jahača odvojio se od sku-
pine i zajedno s onim koji je već
stajao uz ogradu obora uđe među
stoku.

Nekoliko trenutaka vladala je
napeta tišina, onda se začuju glaso-
vi dvojice kauboja.

— Evo ih, gazda! Sva tri su ovd-
jel

— No, što sad kažeš, Cley? — Kil-
loe će podrugljivo.

— Kažem da lažu! — promrši sta-
rac kroz zube. — Među mojom sto-
kom nema goveda s tvojim žigom!

— To ćemo lako provjeriti! —
Killoe sjaše i priđe Cleyu.

Starac je jasno mogao vidjeti gru-
bo rančerovo lice i podmukao sjaj
njegovih očiju. Killoe se i dalje ce-
rio.

— Ne, to nije istina — ponovi sta-
ri Cley. — Otkud meni tvoja stoka?

— S mog pašnjaka, naravno!
Svatko zna da moja stoka najčešće
pase bez nadzora kauboja. To je
zato što vjerujem da su susjedi po-
šteni ljudi, ali, eto, vidiš da to baš
nije tako.

Stari Cley sumnjičavo odmjeri
najprije Killoea, a zatim i njegove
kauboje. Sve to nikako mu se nije
dopadalo. Čvršće zgrabi pušku i za-
tegne oroz.

— Momci! Izvedite naša goveda!
— zapovijedi Killoe, obide Cleya,
zgrabi ga za rukav i grubo povuče
prema oboru.

— Evo ih, gazda! — jave se ona
dvojica iz obora, izvodeći tri dugoro-
ge krave.

Tog časa munja ponovo osvijetli
čitav kraj i stari Cley ugleda nepoz-
nat žig na mokrim slabinama jed-
nog goveda. Sijeda brada nervozno
mu zadrhta.

— Ne! To je nemoguće — promrm-
lja. — Netko ih je namjerno utje-
rao u moj obor!

Killoe se nadmoćno nasmije.

— Ti to, naravno, nisi opazio, zar
ne?

— Sve je to prokleta podvala! —
razbjesni se starac. — Želite me op-
tužiti za nešto s čim nemam nikak-
ve veze!

— Svjetlo! — zapovijedi Killoe.

Kauboj zapali baklju i doda je
svom gazdi, ostali okruže starca.

— Pogledaj, Cley! Je li ovo tvoj
žig ili nije?

Starac iznenađeno ustukne. Gove-
da nisu bila njegova. Imala su kva-
dratni žig sa znakom križa.

— No, priznaješ li? — naceri se
Killoe i prezrivo ga pogleda.

— Ne, ništa ja... — promrmlja
starac i podigne pušku, ali u istom
trenutku osjeti na leđima pritisak
dviju revolverskih cijevi.

Svjetlost baklje iznenada nestane.
Ponovo zavlada mrak.

— Dajte laso! — naredi Killoe. —
Svi možete posvjedočiti da goveda
imaju naš žig.

— Što to radite? — uzvikne Cley
užasnut, ali prije nego što se uspio
snaći zgrabe ga čvrste ruke kaubo-
ja. Puška mu je ispala iz ruku, spo-
takao se na nju i bio bi pao da ga
nisu čvrsto držali. Ne obazirući se
na njegov otpor, dovukli su ga pod
visoko drvo pred kolibom. Tu je
već čekao treći kauboj i držao za
uzde neosedlana konja.

— Gdje je laso, do vraga! —
obrecnu se Killoe. — Dvojica neka
pođu po sina! I taj je pomagao u
krađi!

Cley je već bio na leđima konja,
a pred njegovim očima, prebačena

preko najniže grane drveta, ljuljala
se omča lasa.

Razrogačenih očiju starac je gle-
dao uže koje se sablasno njihalo tik
ispred njega.

— Ubojice! Proklete prljave ubo-
jice! — krikne, ali prasak pucnja
nadjača njegov krik. Kauboj koji
ga je držao padne.

— Eno ga, tamo je! — uzvikne
netko. — Ne dajte mu da pobjegne!

Začuje se njištanje konja, a zatim
zaprastaše revolveri. Killoeovi lju-
di pojure prema konjima zaboraviv-
ši na starca, ali ih oštar glas gazde
zaustavi.

— Trojica su dovoljna!

Tri sjene na konjima u punom
trku nestanu u mračnoj noći.

Skamenjen od užasa, stari Cley
sjedio je na konju i nestremice zurio
u omču nad glavom. Prije nego što
je došao k sebi, ponovo su ga ščepa-
le dvije ruke, a treća mu je nama-
kla omču oko vrata.

Starac pogleda Killoea koji mu je
prilazio s revolverom u ruci.

— To ste učinili i s ostalima. Ako
niste uspjeli da ih otjerate, jedno-
stavno ste ih ubili! Prljava banda
ubojica!

— Kradljivci stoke zaslužuju
omču oko vrata, Cley — odvrati
rančer. — Takav je zakon!

Čulo se fijukanje vjetra i šum
hladne, jesenske kiše.

— Ni sina ti neće snaći bolja sud-
bina. Cley — nastavi Killoe. —
Samo kad ga se dočepamo! Hajde,
momci! Dokrajčite starog lopova!

Jedan od kauboja dojaše do star-
ca da mu pritegne omču, ali ga gaz-
din glas zaustavi.

— Čekaj! Iako je lopov ima pra-
vo na posljednju želju. Reci, Cley!

— naceri se Killoe. — Zeliš li još nešto prije nego što te vrag odnese?

— Samo mi sina ostavite na miru! — promrmlja starac.

— Eh, to ne ide! Spremni smo ti ispuniti posljednju želju, ali kradljivca stoke ne možemo ispustiti iz šaka! Zar ti nikakva druga želja ne pada na pamet?

— Proklete hulje! — procijedi Cley.

U taj tren bljesak munje rasvijetli mrak, a odmah zatim tresak грома prolomi noćnu tišinu. Konji se propnu prijeteci da zbace jahače.

I konj pod Cleyem, uplašen grmljavinom, zanjišti i pojuri naprijed. Uže oko starčeva vrata naglo se zategne i tijelo se bespomoćno zanjiše zrakom.

II

Killoe i njegovi kauboji stigli su do grada u svitanje. Kiša je u međuvremenu prestala i prve zrake sunca probijale su se kroz oblake.

Dayton, gradić na obali Rio Penasca, u New Mexico, tek se počeo buditi. Radoznala lica oprezno su provirivala iza prozorskih zavjesa i zabrinuto promatrala jahače.

Na čelu skupine jahao je Killoe, a na začelju je jedan od njegovih momaka vodio tri goveda. Zaustavili su se pred šerifovim uredom.

— Hej, Grant! — vikne Killoe. — Grant! Izadi!

Vrata ureda se otvore i na njima se pojavi sjedokosi Bob Grant, gradski šerif, čovjek šezdesetih godina i umorna izraza lica.

Sada su se i na ostalim kućama polako otvarala vrata i znatiželjnici su na pristojnoj udaljenosti okružili jahače.

Bob Grant stajao je na ivici drvenog nogostupa pred uredom i promatrao čas Killoea, čas mrtvo tijelo prebačeno preko konja.

Owen Killoe mahne momku koji je vodio goveda.

— Eto, ova su goveda Cley i njegov sin ukrali s mog pašnjaka. Slijedili smo tragove koji su nas doveli pravo do Cleyeva ranča. Svi moji ljudi mogu posvjedočiti da smo ih ondje našli. Kad smo ih htjeli odvesti, Tim Cley je pripucao i ubio Holta, a zatim pobjegao. Trojica mojih momaka krenula su u potjeru za njim i dovest će ga živoga ili mrtvog.

Šerif ne reče ništa.

— Stari Cley je dobio što je zaslužio — nastavi rančer. — Mac, pođi po pogrebника!

Killoeov pomoćnik nizak, mršav čovjek s licem grabežljive ptice, okrene konja i uputi se niz ulicu prema pogrebnikovoj kući.

— Holt je zaslužio pristojan lijes — Killoe će mrka. — Zato smo i došli.

— Trebali ste Cleya dovesti — odgovori Grant.

— Zašto? Nije ovdje ukrao goveda! — Killoeovo se lice još više namršti. — Ili možda misliš da si nadležan i za ono što se događa izvan grada, na mojoj zemlji?

— Koješta! — promrmlja Grant. — Ali bilo bi bolje da si to učinio.

— O tome što je na mojoj zemlji bolje odlučujem ja — obrecne se rančer, podbode konja i krene niz ulicu. Ostali bez riječi krenu za njim.

Stari šerif počese se po glavi i zamišljeno pogleda za njima. Iz razmišljanja ga prene škripa vrata iza njegovih leđa. Bila je to Rose, nje-

gova kći.

— Morao si ga upitati zašto bi stari Cley i Tim krali njegova goveda. Stoka ima žig Killoeva ranča i to se ne da sakriti.

— Zar bi to moje pitanje išta izmijenilo, Rose? Po zakonu prerije Killoe dobro zna kako se takve stvari rade.

— Cley je bio posljednji farmer južno do Daytona. Sada je Killoe potpuni gospodar doline.

— Sve to i ja znam, Rose — promrmlja šerif i slegne ramenima — ali što mogu. Moje nadležnosti ne sežu izvan granica ovoga grada. Onaj tko hoće živjeti dolje na jugu mora sam braniti svoju zemlju. To je, na žalost, tako i tu nema pomoći.

— A što je s onima koji se ne mogu sami braniti?

— I sama vidiš što se s njima događa. To je zakon prirode. Onaj tko hoće preživjeti mora se znati braniti, ili mora biti dovoljno lukav da umakne neprijatelju.

— Zar ti nije jasno da je od sada Killoe zakon u Daytonu.

Stari šerif umorno kimne glavom.

— Znam, dijete moje, ali što ja tu mogu učiniti?

— Ako se cijeli grad ujedini, Killoe ništa neće.

— Ne, Rose, varaš se. Ništa mi njemu ne možemo. Baš ništa.

III

Hank Brewster, visok, plavokos i plavook tridesetogodišnjak, jahao je uskom stjenovitom stazom iznad Rio Penasca, razmišljajući o tome kako je nakon sinoćnjeg nevremena osvanulo sunčano i toplo jutro.

Iz razmišljanja ga prene odjek hitaca. Podbode konja, izvuče vinčesterku iz navlake na sedlu i krene u smjeru pucnjave. Nije prošao ni stotinjak metara kad mu zalutali metak prozviždi pored lica, udari u stijenu i odbije se uvis. Konj zastane kao ukopan i načuli uši.

Hank sjaše i odvede uplašenu životinju u zaklon, zatim oprezno krene stazom prema mjestu s kojeg mu se pružao bolji vidik. Prije nego što je išta mogao vidjeti, začu glasove.

— Iziđi, stokokradice!

— Prljavi ubojice! Nećete me se dočepati!

Hank otpuže do ivice vodoravne stijene i oprezno virne preko ruba. Nekoliko metara ispod njega, zaklonjen iza većeg kamena, ležao je čovjek i pucao. S druge strane, među stijenama, Hank opazi odbljesak najprije jedne, pa druge, zatim i treće pušćane cijevi. Slijedećeg trenutka zapraštaše hici. Meci zazvižde oko Brewsterovih ušiju i on se povuče u zaklon. Čovjek iza stijene bolno krikne i ispusti pušku. S druge strane iza kamenja izvire glave njegovih protivnika.

Zavlada tišina, a onda jedan od trojice spazi Brewstera.

— Prokletstvo! Još jedan je ondje gore, Sam! — vikne i upravi pušku prema Hanku. — Morat ćemo ga ukloniti. Svjedoci nam ne trebaju!

Kiša metaka sruči se na mjesto na kojem se trenutak prije toga ukazala Brewsterova glava. Jedan fijukne tik pored Hankova lica i udari u stijenu.

— Naprijed! Ne smije umaći!

— Ne bi li bilo bolje da ga ostavimo na miru, Sam? Udesili smo stotokradicu i to je po zakonu, ali ovog drugog ne bismo smjeli dirati.

— Gazdi se ne bi svidjelo da sazna kako nas je netko vidio.

Hank se povuče još dublje u zaklon, ne uzvraćajući vatru. Čekao je da napadači priđu bliže.

Za to vrijeme onaj iza stijene uspio se dočepati puške. Nanišanio je na protivnika čija su leđa izvirila između kamenja. Gotovo istovremeno začuo se pucanj i krik pogođenog. Čovjek je iskočio iz zaklona, prešao nekoliko metara, a onda pao i ostao nepomično ležati.

Preostala dvojica počnu polako uzmicati, ali ih Hank, skačući spretno sa stijene na stijenu, ubrzo sustigne. Sada ih je dijelilo svega desetak metara. Brewster je bio u povoljnijem položaju jer mu je sunce bilo za leđima i zasljepljivalo njegove protivnike.

Vidjevši da neće uspjeti umaći, jedan od Killoevih ljudi naglo se okrene i podigne pušku, ali Hank je to očekivao. Njegova vinčesterka zagrmi jednom, pa još jednom, a Killoev kauboj klone najprije na koljena, a zatim se uhvati za grlo i sruši na tlo.

Drugi se uspio skloniti iza stijena i otvoriti vatru na Brewstera. Jedan metak okrzne Hankovo rame i on padne. Vjerujući da ga je onesposobio, čovjek izviri iz zaklona. Hanku je to bilo dovoljno. Vinčesterka zaprašti još dva puta. Killoev čovjek krikne i okrene se. Tijelo, ponešeno snagom hica, udara u stijenu i mlitavo klizne na zemlju.

Hank ustane, opipa rame i ustanovi da mu je metak neznatno okrznuo kožu. Rana nije krvarila. Vrat

se do stijene iza koje je ležao ranjenik. Tek kad mu je prišao posve blizu opazi da je momak ozbiljno ranjen. Ležao je tiho stenjući, a niz lijevu ruku tekla mu je krv.

Čovjek podigne glavu i Hank ugleda dječjačko lice iskrivljeno u bolnu grimasu.

— Hvala vam, stranče — promrmlja mladić teško dišući. — Spasili ste mi život!

— Koješta! — odmahne Brewster. — Spašavao sam vlastitu kožu. Pucali su na mene da bi se riješili neželjena svjedoka, ali su vrlo loše gađali. Mora da im se mnogo žurilo da me uklone!

Mladić s mukom ustane i nasloni se leđima o stijenu.

Odavno bih bio mrtav da me pod svaku cijenu nisu htjeli uhvatiti živoga. Nije im bilo dovoljno da me jednostavno ubiju. Htjeli su da mi nataknu omču oko vrata da bi me čuli kako molim milost! Sadist!

— Imate li konja? — upita Hank podižući mladićevu pušku sa zemlje.

— Ubili su ga poda mnom, stotinjak metara odavde — odgovori mladić stižući zube. Desnom rukom grčevito se držao za lijevo rame, a između prstiju probijala se krv.

— Previt ću vas i odvesti do najbližeg naselja — reče Hank.

— Ne! — uzvikne momak, a oči mu se razrogače od straha.

Brewster ga začuđeno pogleda.

— Zašto ne?

— Zato što će me i tamo proglasiti kradljivcem stoke, a vi dobro znate što se s njima radi! Bit će najbolje da vam sve ispričam...

Dok mu je Hank previjao ranu, Tim Cley ispriča sve što se dogodilo

prošle noći. Brewster ga je šutke slušao i samo bi s vremena na vrijeme zamišljeno kimnuo glavom.

— Da — reče kad je Tim završio.
— Čuo sam o Killoeu i njegovim prljavim poslovima.

Najednom se začuje topot konja. Hank podigne pušku, ali je odmah ispusti. Bili su to konji Killoeovih kauboja. Brewster uhvati jednog za uzde, potapše ga po njušci da ga umiri a zatim ga povede do mjesta na kojem je stajao Tim.

— Ima Killoev žig — promrmlja Tim i pokaže na sapi konja. — Ako vas uhvate s njim, dogodit će vam se ono isto što i mom ocu.

Hank ispusti uzde i zamišljeno pogleda Tima. Morao je priznati da onak ima pravo.

— Moram vas odvesti, Time — reče nakon kraćeg razmišljanja. — Nekamo, gdje ćete moći ostati nekoliko dana, a nakon toga morate nestati. Naravno, pretpostavljam da ste mi ispričali istinu.

Tim se pokušao osmjehnuti, ali bcl mu iskrivi lice.

— Znam, priča zvuči pomalo smiješno i teško je povjerovati da je istinita...

— Ne, Tim — prekine ga Brewster — ono što se desilo vašem ocu nije nimalo smiješno.

— Sretan sam što nisam sve to morao gledati vlastitim očima — promrmlja Tim.

— Možda vam je otac još živ! — pokušava ga Hank utješiti.

— Ne mrtav je — mladić odmahne glavom. — Killoeovi ljudi podmicali su vlastita goveda u naš obor, a mi to nismo opazili. To je bio jedini način da optuže oca i domognu se naše zemlje. Znam to

jer sam vidio sumnjive tipove kako se vrtjaju oko našeg posjeda.

— Kamó da vas odvedem, Tim? — prekine ga Brewster.

— Poznam djevojku koja živi nedaleko oдавде. Njezin je otac upravnik poštanske stanice. Uvijek je bio dobar prema meni, ali bojim se da se u to neće htjeti miješati. Killoe će ubrzo saznati da njegovi ubojice nisu obavili posao, tada će poduzeti sve da me se dočepa. No, svejedno! Pokušajmo!

— Je li daleko ta poštanska stanica? — upita Hank.

— Oko dvije milje prema sjeveru.

— Pričekajte me ovdje dok dovedem konja. Ako hoćete jahat ćemo zajedno na mom sivcu, a ove konje ostavit ćemo ovdje. Zbog žigova!

— Zašto sve to činite za mene, Brewstere? — upita Tim i ispitivački pogleda Hanka.

— Zato što vjerujem da govorite istinu i zato što vam želim pomoći.

Tim se osmjehne i upita:

— Da niste vi jedan od onih kauboja lutalica...

— Da, ja sam jedan od njih — odvrati Brewster i pođe do mjesta na kojem je ostavio konja.

— — —

Poslije pola sata Hank ujaše u dvorište poštanske stanice. Na vratima kuće pojavi se mlada Meksikan-ka i pođe mu u susret.

Hank zaustavi konja i pridigne čima koji se jedva držao u sedlu.

— Tim! — krikne djevojka i prolijedi. — Zaboga, što se dogodilo?

Tim podigne glavu i zastenje. Nije mogao odgovoriti. U glavi mu se vrtjelo.

— Ranjen je — objasni Hank i polako sjaše držeći Tima koji se nesigurno klatio u sedlu.

— Oče, Tim je ovdje! — vikne djevojka prema kući. — Dođi brzo! Ranjen je!

Iz kuće iziđe nizak, pogrbljen starac u ispranom lanenom odijelu sa slamnatim sombrerom na glavi.

Djevojka se okrenu Hanku.

— Je li to bio Killoe? — upita.

— Zašto mislite da bi to morao biti Killoe? — odvrati Brewster.

— To je mogao učiniti samo on! Nitko drugi. Tim nikada nikom nije učinio ništa nažao, senjor!

Hank blago gurne djevojku u stranu i mahne starom Meksikancu.

— Jeste li vi Gomas?

— Si, senjor, zovem se Jose Gomas.

— Dođite i pomozite mi!

Starac priđe i pomogne Hanku da podigne Tima iz sedla. Čim je osjetio tlo pod nogama, Tim se uspravi, ali zatetura i prihvati se za sedlo.

— Polako, momče! — promrmlja Hank i uhvati ga oko struka. — Ne možeš glavom kroz zid!

— Što se dogodilo? — djevojka će uzbuđeno.

Hank slegne ramenima.

— Trojica kauboja napala su ga pod optužbom da su on i otac krali stoku. Navodno su u njihovu koralu našli Killoeova goveda.

Stari Gomas uplašeno ustukne, a djevojka još jače problijedi.

— Sva trojica su mrtvi — nastavi Hank. — Ne bojte se, Gomas! Među stijenama nitko neće naći naše tragove.

Starac uplašeno pogleda djevojku.

— Unijet ćemo ga u kuću — odlučno reče djevojka. — Ti se, oče, pobrini za konja senjora...

— Zovem se Brewster, Hank Brewster, kauboj bez zaposlenja — odgovori Hank i osmjehne se.

Starac uhvati uzde i povede sivca prema konjušnici, mrmljajući nešto u bradu, a Hank polako krene s ranjenikom prema kući.

— Juanita, ne smijem ostati ovdje — usprotivi se Tim. — Tebi i ocu navući ću nevolju na vrat. Na to nisam ni pomislio. Brewster! Bit će najbolje da što prije nestanemo oдавде! Ne možemo im to učiniti!

Ne obazirući se na mladićevo protivljenje, Hank ga dovuče do kućnog trijema.

— Jeste li me čuli, Brewster? — ponovo se usprotivi Cley.

— Umiri se, momče — odvrati Hank glasom koji nije trpio pogovora. — Izgubio si mnogo krvi i dalje ne možeš. Juanita i Gomas njegovat će te dok malo ne ojačaš. Sve drugo sada nije važno.

IV

Tim Cley ležao je na klupi u čekionici poštanske stanice i odsutno gledao u bijelo okrečen strop. Lijevo rame i lijeva ruka bili su umotani zavojem.

— Večeras stiže poštanska kočija — javi se stari Meksikanac s vrata. — Ako ga netko vidi, neće potrajati dugo i cijeli će Dayton znati da je kod nas.

Hank je sjedio u kutu sobe i mrko odmjeravao starog Meksikanca.

Crnokosa Juanita stajala je pokraj prozora, leđima okrenuta ocu.

— Sakrit ćemo ga — reče i pogleda oca preko ramena. — Ili se plašiš Killoea?

— Zar se ti ne plašiš? — mrzovoljno promrmlja njen otac.

— Ne — Juanitin glas bio je čvrst i odlučan.

— Još si suviše mlada, dijete moje. U mojim godinama čovjek zna što može očekivati od života. Ovo je zemlja gringosa, Juanita!

— Nitko vam ne može zabraniti da pomognete ranjeniku — umiješa se Hank. — Osim toga, mogao vam je i zatajiti da ga traže zbog krađe stoke.

— Neće ga naći — odgovori Juanita i priđe klupi na kojoj je ležao Tim Cley. — Ja ću se za to pobrinuti.

Hank priđe Timu.

— Za nekoliko dana bit će ponovo na nogama, Juanita. Rana nije tako teška kako je izgledala.

Tim okrene glavu i pogleda Hanka. Lice mu je bilo vrlo blijedo, a duga crna kosā mokra od znoja. Izgledao je loše, ali Hank je znao da je to posljedica gubitka krvi i da će se momak vrlo brzo oporaviti.

— Jeste li sigurni, senjor? — upita djevojka.

— Po očima mu se vidi da misli samo na osvetu — osmijehne se Hank. — Već to će mu pomoći da uskoro ustane.

— To je shvatljivo, senjor.

— Da, shvatljivo je, ali nije razumno, Juanita! — Hank počne šetati sobom, a onda se zaustavi pred djevojkom i pogleda ju pravo u oči.

— Morate ga uvjeriti da ostane ovdje, Juanita. Sakriven. Još neko vrijeme.

— Zašto?

— Ja ću u međuvremenu ispitati što je zapravo bilo s tom stokom. Neću biti sumnjiv jer me ovdje nitko ne poznaje.

— To nije vaša stvar, Hank — javi se Tim Cley.

— Znam, Tim, ali me zanima. U svakom slučaju vi morate ostati ovdje.

— Ja ću se pobrinuti da ostane ovdje, senjor — obeća Juanita. — Samo nebo poslalo ti je ovog čovjeka, Time.

— Bilo je to posve slučajno — odmahne Brewster rukom. — Osim toga, samo sam branio vlastitu glavu jer su prokleti banditi pucali i na mene.

V

Kad je Hank Brewster stigao do prvih kuća malog gradića na Rio Penascu, sunce je već zalazilo. Zauzvadio je konja pred konjušnicom i sjahao. Dvojica besposličara, koji su se vrzmali oko konjušnice, radoznalo ga odmjere. Hank se nije obazirao na njih.

Iz konjušnice iziđe starac u prljavoj košulji i masnim hlačama. Lice mu se razvuče u nešto nalik na osmijeh.

— Halo, stranče! Ostaješ li preko noći? — upita.

— Da, ostat ću — odgovori Brewster i pruži mu uzde. Posegne za puškom u navlaci, ali onda se predomisli i odluči da je ne uzme.

— Pobrini se za konja kao da je tvoj vlastiti — reče, dobaci starcu dolar, koji ovaj spretno uhvati, i uputi se prema salunu na suprotnoj strani ulice. Kada je prelazio cestu ugleda gradskog šerifa kako izlazi

iz kuće pored saluna. Zastao je i pažljivo odmjerio neznanca.

I Hank se zaustavio, ali samo ča-
sak, koliko mu je bilo potrebno da
pogleda šerifa i ocijeni s kakvim bi
čovjekom u slučaju gužve imao po-
sla, a onda odlučnim korakom priđe
vratima saluna i uđe.

Čelavi barmen lijeno je brisao
šank, tek toliko da nešto radi. Za
jednim stolom sjedila su dvojica
kauboja i kartala.

Hank Brewster gurne šešir na
potiljak i priđe šanku.

— Dobro veče! — osmijehne se. —
Prijaio bi mi jedan viski i nešto za
jelo.

Barmen kimne, dohvati trbušastu
bocu, napuni čašu i gurne ju prema
Hanku.

— Hoćete li prenoćiti ovdje? —
upita, a njegove vodnjikavoplave
oči ispitivački odmjere stranca.

— Ostao bih ako imate sobu za
mene.

— Imam, stranče, imam! — odv-
rati čelavi, a lice mu se razvuče u
osmijeh.

— Takva prilika ne pruža ti se
svaki dan — dobaci mu jedan kar-
taš.

Barmen tiho opsuje, ali ne odgo-
vori.

— Ne trudi se, Kane — javi se
drugi kauboj. — Taj je isuviše fin
da bi razgovarao s običnim kauboji-
ma.

Hank privuče bocu sa sodom koja
je stajala na šanku i dolije u viski.

Barmen za trenutak nestane u
kuhinji. Hank se nalakti na šank,
prinese čašu ustima i otpije dobar
gutljaj. Ali u ogledalu iza police s
bocama spazi da je jedan od karta-
ša ustao i krenuo prema njemu. Pri-

šao je šanku, stao pored njega i na-
cerio mu se u lice.

— Odakle dolaziš, stranče? Sa sje-
vera? — upita.

— Da — odvrati Hank ravnoduš-
no i prinese čašu ustima.

I drugi kauboj priđe šanku i zau-
stavi se iza Hanka.

— Ovo je Bill — objasni prvi. —
Ja sam Kane, jednostavno Kane.
Shvaćaš?

— Mislim da shvaćam — odgo-
vori Brewster, okrene se i leđa na-
sloni na šank.

— Jesi li susreo neke jahače na
putu ovamo? — upita Kane. — Tro-
jicu jahača?

— Ne — odvrati Brewster.

Dva kauboja izmijene poglede.

— Ne znam što to znači —
promrmlja Bill. — Možda su se vra-
tili na ranč. Gazda im je tako i na-
redio.

Kane dohvati dvije čaše i bocu sa
šanka, napuni ih i doda jednu Bil-
lu.

Hank ispije svoj viski i priđe sto-
lu na kojem su ležale igraće karte.
Podigne ih, promiješa, pusti da mu
kliznu iz lijeve u desnu ruku, pono-
vo ih skupi i vrati na stol.

— Kartaš? — upita ga Kane.

Hank ga pogleda. U kaubojevim
očima zrcalila se pohlepa.

— Ne, ali ponekad me posluži sre-
ća — odgovori i nasmije se. Pose-
gao je za kartama i ne misleći na
to.

Kauboji priđu stolu.

— I mi ponekad zaigramo — reče
Kane. — Nije li tako, Bille?

Bill kimne i promrmlja nešto na-
lik na potvrđan odgovor.

— Kako bi bilo da bacimo koju
kartu? — nastavi Kane. — Kako se
zoveš stranče?

— Hank Brewster.

— Izvršno, prijatelju. Hajde, sjedni, da vidimo tko je sretnije ruke.

Kane posegne u džep, izvadi nekoliko dolara i bučno ih spusti na stol.

— Jelo će biti gotovo za petnaestak minuta, stranče — javi se barmen i ponovo nestane u kuhinji.

I Bill izvadi nekoliko srebrnjaka, baci ih na stol i uzme Hanku karte iz ruke.

— Pet dolara je limit — reče. — Za siromašne kauboje poput nas to je sasvim dovoljno.

— Zar postoji kakav ranč u blizini? — upita Hank, ne skidajući pogled s Billovih ruku koje su nevješto miješale karte.

— I te kakav! — Kane se grohotom nasmije. — Nemoj reći da nisi čuo za Owena Killoea!

— Ne zaista nisam.

— Nemoguće. Nema čovjeka na sto milja uokrug koji ne zna za Killoea.

— Nisam iz ovog kraja — odgovori Hank, stavi dolar na stol i podigne karte koje mu je Bill dao.

I ostala dvojica gurnu po dolar na sredinu stola. Za trenutak zavlada tišina, a onda Hank odloži dvije karte i pogleda Billa.

— Dvije nove — reče i Bill mu doda dvije karte.

Kane zatraži tri nove. Bill mu ih da, a zatim još jednom pogleda svoje karte, odbaci dvije i uzme dvije nove.

— No, prijatelju — progundala Kane — nadam se da imaš dovoljno u džepu i da nas nećeš razočarati.

Brewster izvadi dva dolara i stavi ih uz ona tri na sredini stola.

Bill tiho zazviždi i pogleda Kanea. Ovaj ga gurne nogom ispod stola, ali tako nespretno da se stol umalo nije prevrnuo. Hank se pravio da ništa ne zamjećuje.

Dvojica kauboja i dalje su se pogledavala.

— Nadam se da ćemo igrati bez dogovaranja — reče Hank i pogleda Billa.

Kauboju tiho opsuje i udari šakom po stolu.

— Kane, ne spavaj! Ti si na redu!

Kane nevoljko posegne u gomilu dolara pred sobom, odvoji dva i gurne ih prema sredini stola.

— Plaćam — promrmlja. — Da vidimo koliko si jak!

— Ja ne idem! — javi se Bill i odloži karte.

Hank ponovo posegne u džep i stavi još dva dolara na stol.

— Dižem za još dva! — reče mirno.

Čelavi barmen iziđe iza šanka i pride kartašima ne skrivajući znatiželju.

Kane upitno pogleda Billa, ali ovaj slegne ramenima.

— Ta dva i još dva! — odlučio se napokon Kane i stavi četiri dolara u »bank«.

Hank se osmijehne.

— Plaćam, Kane — reče i doda još dva dolara na kup u sredini stola. — Pokaži što imaš! Evo, kod mene su tri kralja — nasmije se i položi karte na stol.

Kane opsuje i bijesno baci karte.

Hank privuče novac, složi ga spred sebe i pogleda kauboje.

— Ako hoćete, možemo prekinuti — reče vidjevši da su Kaneu preostala samo još tri srebrnjaka.

— To bi ti i htio — razbjesni se kauboj. — Bille, karte amo! Pokazat ćemo mi njemu!

— Paxi, Kane — opomene ga Bill. — Ovaj zna posao!

— Daj karte, do đavola! — opsuje Kane.

Bill mu nevoljko pruži karte i Kane počne miješati, zatim podijeli svima.

Hank opazi promjenu na kaubojevu licu. Kaneovi obrazi postali su tamnocrveni. Zadovoljno se osmjehnuo i gurnuo svoj ulog na sredinu stola.

Bill je trenutak oklijevao, ali onda i on plati. I Brewster da ulog, ali odmah doda još tri dolara.

— Dižem za tri — reče opazivši kako Kaneovo lice naglo gubi boju.

Kauboj se zamisli i pogleda Billa.

— Moraš mi posuditi nekoliko dolara — promrsi kroz zube. — Ovaj mi silom hoće oderati kožu!

— Ne budali, Kane — obrecne se Bill. — Odustani i pričekaj slijedeće miješanje.

— Sa dva dolara neće mnogo učiniti — reče Hank.

Kane pogleda barmena, ali ovaj uzmakne i nestane iza šanka. Kauboj se ponovo okrene Billu.

— Hajde, ne gnjavi! Daj pare! Kad ga udesim, podijelit ćemo po pola!

— Nećeš uspjeti, Kane. Kažem ti, ovaj se razumije u karte.

Kane bijesno odmjeri Brewstera.

— Vрати jedan dolar — zasikće.

Hank se nasmije i odmahne glavom.

— Dogovorili smo limit od pet dolara, Kane. Pristao si na to i sada se drži dogovora.

— Prokleta hulja! — Kane bijesno tresne kartama o stol, a onda

munjevito skoči na noge i posegne za koltom na opasaču. Nije ga pravo uspio ni izvući, a iznad ruba stola već je izvirila cijev Hankova revolvera.

Barmen opsuje i opружи se koliko je dug po podu iza šanka.

Kane je oklijevao, onda shvati da nema nikakvih izgleda i spremi revolver.

— Vidi, molim te! — progunda Bill, odgurne stolac i ustane. — I kockar i revolveraš!

I Hank ustane, pogleda Kanea i mahne revolverom.

— Uzet ćeš samo svoja dva dolara, Kane, i izgubit ćeš se iz grada što brže možeš! — reče.

Kauboj uzme svoj novac, ali pokušava dograbiti i onaj na sredini stola. Međutim, Brewster je to očekivao. Drška njegova revolvera prignječi Kaneove prste i kauboj zaškripi zubima od bola.

— Gubi se! — zapovjedi Hank. — I neka ti nikakve gluposti ne padnu na pamet!

Kauboj se bez riječi okrene i pođe prema vratima. Ne ispuštajući ga iz vida, Hank otpusti oroz i gurne revolver u navlaku na opasaču. Kane je polako prilazio vratima. Iznenada se okrene i ponovo potegne revolver. Ovaj put mnogo brže. No, prije nego što je lijevom rukom uspio zapeti oroz, Brewster je već povukao okidač. Salunom je zagrmio hitac, Kane je zateturao, ispuštio revolver, udario leđima o vrata, koja su se pod njegovom težinom otvorila, i on ispadne na ulicu.

Dim i miris baruta ispune prostoriću, a boce i čaše na polici iza šanka još su sveckale.

Celavi barmen oprezno izviri iza šanka. Lice mu je bilo blijedo, a čelo orošeno znojem. Spazivši Hanku i Billa kako odmjeravaju jedan drugog, ponovo nestane pod šankom.

— Prokleta si brz, Brewster! — promrsi Bill i krene natraške prema vratima, pazeći da mu ruka ne bude blizu revolvera. Nije mu bilo ni na kraj pameti da i on izazove opasna stranca.

Hank ga ni za trenutak nije ispuštao iz vida.

Na vratima Bill zastane i pogleda nepomično Kaneovo tijelo u prašini na cesti.

— Mrtav je, Brewster! — promrmlja.

Brewster nemarno otpuhne dim s ušća revolverске cijevi, okrene bubanj kolta, udari po njemu dlanom i prazna čaura zvekne o izlizan pod saluna.

Bill je još uvijek nepomično stajao na vratima i netremice promatrao protivnika. Žamor na ulici postajao je sve glasniji.

— Mrtav je, Brewster! — Bill će bijesno. — Ubio si ga, prokleti revolverašu!

Brewster gurne revolver u navlaku na opasaču i polako krene prema Billu. Kauboj uplašeno ustukne, a onda se naglo okrene, gurne vrata, koja s treskom udare o zid, i istrči iz saluna.

Brewster se vrati za šank i rukom dade barmenu znak da mu na- toči još jedno piće.

— Do đavola! — začuje se zvonki ženski glas iza njegovih leđa i Brewster se iznenađeno trgne.

Na stepenicama, koje su vodile do soba na galeriji, stajala je crveno-

kosa djevojka, a njezine krupne, zelene oči netremice su ga promatrale. Bila je vitka, odjevena u crnu dekoltiranu haljinu. Na usnama joj je igrao ironičan smiješak.

— Promatrala sam vas i čula vaše ime, Brewster — reče, siđe niz stepenice i stane za šank pored Hanku. — Uvalili ste se u gadnu nepriliku, prijatelju. Nije li tako, Burte? — okrene se barmenu.

— Ništa ja ne znam. Ništa nisam vidio — progundā barmen i okrene joj leđa.

Na ulici se žamor pojača, a onda se začuje rzanje konja i topot kopita koji se gubio u daljini. U istom trenutku zaškripe vrata saluna. Hank pogleda u ogledalo iznad šanka. Na vratima je stajao Bob Grant i rukavom trljao šerifsku zvijezdu na prsima svoga masnog kaputa. Iza njegovih leđa Brewster ugleda dvojicu kako podižu i odnose Kaneovo tijelo.

VI

— Sto mu gromova! — zagrmli Grant i ošine barmena bijesnim pogledom. — Reci već jednom! Da ili ne? Ili je pucao u samoobrani, ili ga je ubio, Burte!

— Već sam ti rekao da ne želim imati nikakve veze s tim, Grant! — promrsi barmen. — Kažem ti da nisam vidio! — Nije ni mogao — umiješa se djevojka i podrugljivo se nasmije. — Čim je vidio što će se dogoditi, zavukao se pod šank! Burt dobro zna što smije vidjeti — doda vadeći čibuk iz rukavice, koja joj je sezala iznad lakta, mahne barmenu, a ovaj joj pruži kutiju s cigaretama. Djevojka uzme jednu, stavi

je u čibuk, a barmen joj prinese upaljenu šibicu. Crvenokosa povuče dug dim i otpuhne ga Hanku u lice.

— A vi? — okrene se Grant prema njoj. — Jeste li vi što vidjeli?

— Samo Kanea, gospodine gradski šerif — posprdno odvrati djevojka.

— Tada ste morali vidjeti da li je izvukao revolver, gospodice Starr!

— Zao mi je, ali nisam to vidjela, gospodine Grant. Nisam mu mogla vidjeti ruku, ali sam vidjela da mu je ispaao revolver prije nego što je izletio kroz vrata.

— Ispao? Iz ruke?

— To ne znam, gospodine gradski šerife.

Stari Grant bijesno opsuje. Postajalo mu je jasno da ništa neće saznati.

— Ne znam čemu sve to? — umiješa se barmen. — Jedno je sigurno. Brewster mora nestati iz grada, a ti zaboravi da se išta dogodilo. Ne želim da me umiješaju u to, a ni Cora to ne želi.

Hank je mirno stajao leđima naslonjen na šank. Pred vratima saluna već se sakupila gomila radoznalaca, ali nitko se nije usudio ući.

— Neće mu uspjeti da pobjegne — reče Cora i ponovo otpuhne dim cigarete Hanku u lice. — Killoeu se ne sviđa kad netko puca u njegove ljude, Burt, pa ma tko on bio. Lijepu ste kašu zakuhali, Brewster. Ubrzo ćete se uvjeriti u to! — Djevojka se ironično osmjehne.

Hank pogleda šerifa. Grant se neodlučno češkao po bradi, kao da se ne usuđuje reći što misli.

— Ako je stvarno bila posrijedi samoobrana, penjite se na konja i nosite se što dalje odavde, do đavola! — napokon promrli.

— Želim ovdje prenoćiti — reče Brewster kao da nije čuo starog šerifa. — Na kraju krajeva, trebalo bi vam biti svejedno što će Kaneov gazda učiniti sa mnom.

— Nije mi svejedno što se događa u gradu! Jasno? — obrecne se Grant.

— Brewster je kockar i revolveraš, Grant — javi se Cora Starr.

Šerif prezrivo odmjeri djevojku, okrene se i bez riječi iziđe iz saluna.

Hank pogleda crvenokosu i osmjehne se.

— Čini mi se da mu niste simpatični, Cora? — upita.

— Vjerojatno zato što je Killoe moj prijatelj — odgovori Cora i ponovo otpuhne dim Hanku u lice.

— Ah, tako? Kad će stići?

— Nećete ga dugo čekati. Hoćete li me častiti pićem?

— Siguran sam da se to Killoeu ne bi svidjelo — odvrati Brewster gledajući je pravo u oči. — Ne želim ga nepotrebno izazivati.

Corino se lice odjednom smrkne.

— Mislite da ste vrlo jaki, zar ne? — upita ironično.

Hank se okrene barmenu i naruči još jedan viski.

— Owen će vam pokazati koliko ste jaki, Brewster — nastavi Cora. Međutim, Hank više nije obraćao pažnju na nju.

— Koliko je daleko odavde do meksičke granice? — upita barmena.

— Nekoliko milja — odvrati čelavi brišući čisti šank.

Hank ispije viski nadušak i izvađi novčanicu od deset dolara.

— Rado bih se okupao — reče. — Uvjeren sam da ću se osušiti prije nego što Killoe stigne.

Cora Starr se bijesno okrene i pođe uz stepenice. Hank pogleda za njom. Na galeriji djevojka još jednom zastane, pogleda ga, a onda nestane u jednoj od soba i bijesno zalupi vratima.

Hank se okrene barmenu.

— Zar je zaista tako dobra s Killoeom?

— I te kako! — odgovori čelavi. — Bit će bolje da što prije nestanete iz Daytona, Brewster. Prijateljski vam savjetujem. Ali, molim, ništa vam nisam rekao, razumijete?

— Shvatio sam, prijatelju — nasmije se Hank. — Idem po stvari, a za to vrijeme pripremite vodu za kupanje.

— U redu, kako želite, ali i jelo je već gotovo.

— Dobro, onda najprije donesite jelo. Siguran sam da imamo dovoljno vremena za sve — odgovori Hank i izađe iz saluna.

Barmen zabrinuto odmahne glavom.

— Ti si već otpisan, prijatelju! — promrmlja i nestane u kuhinji.

VII

Cijeli Dayton bio je u mraku. Tek tu i tamo prodirao je tračak svjetla kroz zasjenjene prozore.

Tišinu iznenada poremeti topot kopita, a odmah zatim iz mraka izroni skupina jahača u bijesnom galopu i zaustavi se pred salunom.

Owen Killce sjaše prvi, priđe vratima, otvori ih nogom i uđe zveckajući mamuzama.

Hank Brewster stajao je naslonjen na šank i pažljivo promatrao visokoga sredovječnog čovjeka.

Ispod širokog oboda Killoeva šešira izvirivali su pramenovi sijede kose.

Killoe stane pored Brewstera i pažljivo ga odmjeri od glave do pete. Zatim uđu ostali. Bilo ih je deset, među njima Bill koji se podrugljivo cerio.

Brewster im okrene leđa i pogleda rančera koji ga je pažljivo promatrao.

— Zdravo, Owen! — javi se Corin glas s galerije iznad njihovih glava.

Killoe pogleda prema njoj, zatim se ponovno okrene Hanku.

— Vi ste ubili Kanea? — upita oštro.

Hank samo slegne ramenima.

— Pitao sam vas nešto! — zagrmi Killoe.

— I sami znate da sam ga ubio — mirno odvrati Hank. — Zašto onda pitate?

— Želim to čuti od vas, sto mu gromova! — zasikće rančer.

— Zar ste samo zbog toga došli ovamo? I s tako velikom pratnjom? — Hank se prezrivo osmjehne.

Hankov osmijeh djelovao je na rančera kao ulje na vatru. Lice mu pocrveni, a šake mu se nervozno zgrče.

— Jednostavno ga je upucao, gazda — javi se Bill. — Kane nije imao ni priliku da potegne.

— Što kažete na to? — upita rančer i uspravi se pred Brewsterom u svojoj svojoj visini.

— Onaj kome revolver služi samo za to da njegovom drškom zakucava čavle zaista nema nikakvih izgleda u borbi, ali u tom slučaju ne bi ga smio ni potezati. Htio me ubiti i zato potegao je iz okreta, a takvi su momci uvijek vrlo opasni.

— Uzeli ste mu sav novac! — odgovori Killoe.

— Imao je samo nekoliko dolara! — Hank se prezirivo nasmije. — Htjeli su kartati sa mnom. Pristao sam samo zato što sam vidio da će inače izazvati sukob.

Killoe da znak barmenu i ovaj mu natoči čašu viskija. Rančer polako ispije piće, spusti čašu na šank i pogleda Brewstera pravo u oči.

— Hoćete li kartati sa mnom? — zapita.

— Bojim se da nemam toliko novaca, ali ako pristanete na razuman limit...

Na Billovu licu pojavi se izraz zaprepaštenja. Takav razvoj događaja ni u snu nije očekivao.

— ... i uklonite ovu gomilu — nastavi Hank. — Dok su mi oni za leđima ne mogu paziti na karte.

Killoe pogleda preko ramena, a onda ponovo odmjeri Brewstera. Lice mu se razvuče u nadmoćan osmijeh.

— Hal! Mac! — vikne i mahne rukom.

Dvojica kaubojza izdvoje se iz grupe i priđu šanku. Jedan od njih bio je visok i vitak, ali vrlo snažan, a drugi nešto niži i debeo. Lice mu je bilo široko i podbulo. Obojica su nosila po dva revolvera na način koji je jasno pokazivao da dobro znaju kako ih treba upotrijebiti.

— Ovo su Mac Rule i Hal Lee — predstavi ih rančer. — Udvoje nije zanimljivo, zar ne Brewster?

— Moramo dogovoriti limit — odvratí Hank.

— Naravno. Koliko hoćete? — upita rančer.

— Dvadeset dolara. Slažete se?

— Nije mnogo — odgovori Killoe.

— Za vas možda nije — osmijehne se Brewster — ali kad vam uzmem prvu tisuću možemo i povišiti.

— Momak se dobro razumije u karte — promrmlja Hal Lee zabrinuto.

— Pa što onda? — obrecne se rančer. — No, Brewstere, sjednimo. Vidjet ćemo tko je bolji!

— — —

Zašto ne upališ svjetlo, Rose? — upita Grant zatvarajući vrata. Tek nakon nekoliko sekundi spazi kćerku kako stoji pored prozora i promatra ulicu.

— Zato što mislim da je ovako pametnije, oče. Killoeovi ljudi su posvuda.

— Vidio sa ih — odgovori starac i priđe prozoru. U polumraku ulice vidio je nejasne sjene kako se pomiču uz zidove kuća.

— Kartaju? — upita Rose.

— Da. Stranac karta kao sam đavo. Već je olakšao Killoea za priličnu svotu.

— Koliko mu je uzeo?

— Ne znam točno, Rose, ali pred njim na stolu je gomila. Možda pet stotina, a možda i više.

— Taj nije pri zdravoj pameti — Rose odmahne glavom.

— Jedan od Killoeovih ljudi pazi na konjušnicu. Brewster neće živ odavde, a pogotovo ne s Killoeovim dolarima u džepu.

— Što namjeravaš učiniti? — Djevojka se okrene i pogleda oca.

— A što mogu? Da me poslušao i otišao iz grada sve bi se zataškalo, a ovako... Nije mi ni na kraj pameti da stavljam glavu u torbu zbog nekakvog stranca.

— Ti si šerif. ne zaboravi. Sada kad je uništio i posljednjeg farmera

Killoe će pokušati da zavlada i Daytonom! — Djevojka ponovo pogleda kroz prozor. — Je li išta govorio o Timu Cleyu.

— Ne, ni riječi.

Rose se odmakne od prozora i sjedne za stol.

Grant je i dalje pažljivo osmatrao ulicu.

— Taj Brewster je đavolski kockar, ali nije pri zdravoj pameti. Nisam vjerovao da postoje takvi ljudi. Vidjet ćeš, neće se maknuti ni milju izvan grada, a Killoeovi će ga ljudi udesiti. Naravno, opet će Killoe biti u pravu.

— Misliš reći da će tako izgledati — ispravi ga Rose.

— To je isto — promrmlja šerif i priđe vratima. — Ne znam što da radim. Ne mogu im zabraniti da kartaju. Čudi me što je Killoe ponio toliko mnogo novaca. Čini mi se kao da želi da Brewster dobije. Što misliš o tome?

— Uvjerena sam da je smislio podlost, ali tu zaista ništa ne možeš učiniti, oče.

VIII

— Ne bismo li završili? upita Brewster smješkajući se kroz oblak duhanskog dima koji se nadvio nad kartaški stol. — Ponoć je prošla.

— Prošla je odavno — progunda Mac Rule i zavalio se u stolac. On i Hal Lee već su odavno odustali od igre, ali se nisu usuđivali otići bez Killoeova dopuštenja.

— Predlažem da igramo bez limita — reče rančer promuklim glasom. — Sada više ne možete reći da nemate novaca, Brewster. Uzeli ste mi tisuću i dvije stotine.

— Pristajem — osmijehne se Hank. — Recite, Killoe, da li vi uvijek nosite toliko novaca uza se kad polazite u grad da vidite nekog stranca?

— Stranca koji mi je ubio kauboj — ispravi ga rančer. — Da, uvijek imam dosta novaca uza se.

Hank podijeli najprije Killoeu pet karata, a zatim sebi. Ostatak karata stavi na stol, pogleda svoje, a onda pogleda rančera. Killoe se nadmoćno nasmije, baci dolar na sredinu stola, posegne rukom u unutrašnji džep kaputa i izvadi svežanj novčanica.

— Dajem pet stotina — reče i nemarno spusti svežanj na stol.

Hank ponovo pogleda svoje karte i pomisli da je Killoe isuviše brzo plet.

— Uzet ću nove karte — reče.

S rančerova lica iznenada nestane osmijeh.

— Vjeruj mi, gazda, to je prokletost prepređeni kockar — promrmlja Lee.

Hank odloži dvije karte i uzme dvije nove, a zatim ponovo, kartu po kartu, pogleda svih pet u ruci. Osjeti kako mu srce brže kuca. Imao je četiri dame i dečka. Dobro je znao što ga čeka. Ako uloži koliko i Killoe, rančer će povisiti ulog i povisivati ga tako dugo dok Hank ne uloži sve. Ako u tome uspije samo dva puta, Hank će izgubiti ne samo što je do tada zaradio već i oružje i konja, a tada će ga Killoe protjerati iz grada i narediti da ga ubiju. Tako će dokazati svoju moć i nitko u Daytonu neće se usuđiti da mu se suprotstavi. Grad će biti u njegovoj vlasti.

— Hoće li to još dugo trajati? — upita rančer i demonstrativno zijevne.

Hank izvadi iz džepa novčanice i polako počne odbrojavati pet stotina, a onda naglo gurne novac na sredinu stola.

— Plaćam pet stotina i pokažite što imate, Killoe! — reče.

Rančer se namršti, a licem mu prođe nervozan trzaj.

— Što? — umiješa se Rule. — To ne može tako!

— Od kada? — upita Hank.

Cora se odvojila od šanka i priđe Killoevu stolcu.

— Hal je u pravu, Owen. Bolje je da prekineš. Uzet će ti sav novac, To je profesionalni kockar.

— Istina je — složi se Lee. — Taj će ti odrati kožu, gazda! Poznám ja takve tipove. Vidio sam jednog u Julesburgu. Opelješio je bankara i ovaj se drugog jutro ubio.

Hank je otvorio karte i položio ih na stol.

— Imate li više, Killoe? — upita smješkajući se.

Rančer pogleda karte, ali ne odgovori.

Rule odmakne svoj stolac, ali ostane sjediti. Za trenutak se čulo samo struganje stolaca po podu, a onda Ruleove ruke nestanu ispod stola.

Hank polako ustane. Sada je ponovno mogao vidjeti Ruleove ruke. Posegne za novcem na stolu i počne ga spremati u džepove ne skidajući pogled s kaubojevih ruku.

Bilo je očito da se Rule ne može odlučiti da posegne za revolverom.

Hank pokupi sav novac, odgurne nogom stolicu i korakne unazad.

— Eh, pa to bi bilo sve za veče-

ras, zar ne, Killoe? — upita pazeći na ruke dvojice rančеровih ljudi.

Killoe dade revolverašu jedva primjetan znak, ali Brewsterovu oku to nije promaklo.

— Ako samo takne revolver, vi ste mrtvi, Killoe! — reče ledenim glasom.

Cora Starr probljedi i odmakne se od rančerove stolice. U salunu nastane tajac.

— Mac, ostavi to! — procijedi rančer i umorno ustane. I Rule ustane. Na licu mu se ocrtavalo nezadovoljstvo.

— Naši računi još nisu čisti, Brewster — reče mrko.

Lee, koji je već bio na nogama, posegne za čašom i ispije je nadušak.

Killoe se bez riječi okrene i iziđe iz saluna. Rule pođe za njim, ali se na vratima zaustavi i preko ramena pogleda Hanka.

— Na koga bi sada pucao, Brewster? — upita i podrugljivo se naceri.

— Na tebe, Rule! A na koga bih drugog? — osmjehne se Hank.

Cora Starr, koja se našla između njih, krikne i uzmakne prema šanku.

— Pod pretpostavkom da si dovoljno brz, Brewster! — nasmije se revolveraš, ali smijeh zazvuči usiljeno.

— Možda jesam, Rule — odvrati Hank.

Rule pođe prema vratima, a onda se munjevito okrene. Gotovo u istom trenu Hank potegne revolver. Ruleove ruke ostanu u zraku.

— Jesam li bio u pravu? — nasmije se. Ali bio je uzbuđen. — Takav kao ti može ubiti i kauboja

koji se revolverom služi samo zato da bi zabijao čavle u zid!

Hank gurne revolver u navlaku i ironično se osmijehne.

— Onaj tko svoj revolver upotrebljava umjesto čekića ne bi trebao misliti da će mu drugi dopustiti da ga samo tako ubije, Rule. Je li to sada jasno?

— Čini mi se da je — promrmlja revolveraš.

— Taj će te poslati u pakao prije nego to shvatiš, Mac — progunda Lee. — Bolje ti je da ga ostaviš na miru. Hajde! — reče i izađe.

Rule se ponovo nasmije, a onda se okrene i pođe za njim.

Hank ih isprati pogledom, zadovoljno kimne glavom i priđe Cori koja je, još uvijek blijeda, stajala kraj šanka.

— Rado biste upecali Killoea, zar ne? — reče i sažalno je pogleda. — Koliko sam mogao vidjeti, nije mu baš stalo do vas.

— Ne umišljajte da ste nešto zaradili! — prosiće Cora. — Killoe neće otići iz Daytona prije nego što vam oduzme novac.

— Tisuću sedam stotina, Cora. To je lijepa gomila, zar ne?

U djevojčinim očima zaiskri pohlepa.

— Ni milju nećete prijeći, a Owenovi će vas ljudi šćepati.

Hank se nasmije, okrene se barmenu i pruži ruku.

— Ključ od sobe, molim!

Barmen mu pruži ključ i Brewster se uputi prema stepenicama.

— Laku noć, Cora, i dobro spavajte. Broj moje sobe je dvjesto i deset, ako vas Killoe upita.

— Dvjesto i četrnaest — ispravi ga djevojka.

Hank zazviždi hineći iznenađen je.

— Htio sam se uvjeriti da li ste dovoljno dobro pazili, Cora. Možda će vam Killoe jednog dana biti zahvalan zbog toga, tko zna.

IX

Killoe je stajao pred konjušnicom okružen petoricom svojih ljudi.

— Siguran sam da će pokušati nestati iz grada, zato trojica neka ostanu uz njegova konja. Pazite da ne zaspite! Mac, ti si odgovoran ako pobjegne! — reče Killoe.

— U redu, gazda — odvrati Rule provjeravajući revolver.

— Ostali neka se rasporede unaoколо — nastavi rančer. — Bez konja ne može umaći.

— Mogao bi ga negdje ukrasti, gazda — javi se Lee. — Takvi kao on ne razlikuju baš najbolje svoje i tuđe.

— Neka pokuša — naceri se Killoe. — Dobro znaš što radimo s kradljivcima stoke, Hal!

— A što ako nam ipak uspije pobjeći? — upita Lee. — Mladi Cley je najvjerojatnije umakao, inače bi se Sam s ostalima već vratio.

Rančerovo se lice smrači.

— Mladi Cley — promrmlja. — Na njega sam posve zaboravio. Možda su ga već doveli na ranč. Dođi, Hal!

Lee i Killoe upute se prema salunu. Rančer uđe prvi. Cora Starr stajala je pored šanka. Killoe joj priđe i poljubi u obraz.

— Gdje je? — upita.

— U sobi dvjesto i četrnaest.

— Jesam li te pitao broj sobe? — prosiće rančer.

— Mislila sam da će te to zanimati.

— Ne zanima me, razumiješ? — obrecne se Killoe.

— I ja ću prenoćiti ovdje — obrati se barmenu. — Možeš poći na spavanje. Hal će ostati u salunu i paziti da sve bude u redu.

Barmen bez riječi skine ključ s ploče iznad šanka i stavi ga pred Killoea.

— Strančeva soba je na drugoj strani — reče tiho. — Nadam se da vam to odgovara, gospodine Killoe?

— U redu je, Burt. Imaju li vrata zasun s unutrašnje strane?

— Da, gospodine Killoe.

— Zar se bojiš Brewstera? — iznenadi se Cora.

— Bojim? Otkud ti takvo što pada na pamet? Želim mirno spavati, to je sve.

Rančer odgurne djevojku i zakorači prema stepenicama, ali Cora ga uhvati za rukav.

— Šta je? — upita Killoe nervozno. — Šta hoćeš?

— Moram razgovarati s tobom, Owen — reče djevojka, a lice joj oblije rumen.

— Sada, usred noći?

Cora ispusti rančерову ruku i okrene se barmenu.

— Burt, daj mi bocu i dvije čaše! Da Owen, sada — nastavi gledajući rančera pravo u oči. — Važno je. Za nas oboje.

— — —

Rančer se iznenađeno trgne i spusti čašu na stol. — Očekuješ dijete... moje dijete? — upita s nevjericom.

— Da. — Cora je stajala ledima naslonjena na vrata i nervozno je

okretala čašu u ruci.

— Nemoguće! — uzvikne Killoe.

— To ne može biti istina!

— Da nije tako ne bih ti ništa govorila, Owen! — Djevojka nagne čašu i otpije gutljaj.

Killoe se počese po glavi. Corina ga je izjava prenerazila. Nervozno priđe krevetu i sruči se na nj.

— Nije to ništa strašno — nastavi Cora tihim glasom. — Ti si bogat, a više nisi ni tako mlad. Ne misliš li da je divno što ćeš imati dijete? Sina nasljednika! — Djevojka pogleda rančera koji je nepomično ležao i piljio u strop.

U sobi je vladala grobna tišina. Killoe naglo ustane, priđe prozoru i nasloni čelo na hladno prozorsko staklo. Nikako nije uspijevaao srediti misli. Isuviše se toga dogodilo. Cley je pobjegao, pojavio se taj prokleti Brewster, ubio Kanea, uzeo novac na kartama i ismijao revolversa, a sada je došla Cora s takvom viješću. Što da učini s njom?

Stajao je nepomično trenutak-dva, a onda se okrene, posegne u džep, izvadi svežanj novčanica i baci ga na stol.

— Eto! Tu je nešto više od pet stotina! — mrko reče.

— I? — upita Cora ne shvaćajući.

Killoe je pogleda, a lice mu se smrači. Ne reče ništa, nego se ponovo okrene i vrati do prozora.

— Što je s tim novcem, Owene?

— Uzmi ga. Sutra ujutro kreće poštanska kočija za El Paso. Ako dobro rasporediš novac, moći ćeš dugo pristojno živjeti. Da mi ona bitanga nije uzela dao bih ti više.

Cora ispusti čašu koja se razbije o pod.

Killoe se polako okrene.

— Šta je? — upita grubo. — Šta to znači?

— Tjeraš me odavde? — Corin glas odavao je zaprepaštenje.

— A što si drugo očekivala? — odvrati rančer i prezrivo se nasmiје. — Možda si se nadala da ću odgovajati dijete barske dame? Ne pada mi na um! Tko zna da li je dijete uopće moje?

Djevojka zatetura i nasloni se na stol. Nije mogla vjerovati vlastitim ušima.

— Ali, Owene... — promuća gledajući rančera koji se nadmoćno smješкао.

— Da?

— Pa ti znaš da je to tvoje dijete, Owene!

Killoe prasne u smijeh, priđe stolu, uzme novac i ugura ga u izrez Corine haljine, a zatim je uhvati za ruku i povuče prema vratima.

— Ne zaboravi da sutra ujutro budeš u kočiji za El Paso — reče zapovjednički, otvori vrata i izgura je na hodnik.

Vrata se s treskom zatvore, a Cora ostane sama na polumračnom hodniku. Na šanku je Killoeov nadzornik raspravljao s barmanom.

— Gubi se u krevet, stari — cerio se Lee. — Jesi li čuo što je gazda rekao? I ne boj se! Ako što i popijem, Killoe će ti dobro platiti.

Cora se okrene i još jednom pogleda prema vratima Killoeove sobe. Niz lice su joj tekle suze i kapale na novčanice koje je držala u ruci. Tog trenutka osjeti da mrzi toga nadmenog i bezobzirnog čovjeka kojeg je do prije nekoliko časaka voljela. Shvati da nije bila ništa drugo do njegova igračka, stvar koju je jednostavno i grubo odbacio kad mu je dosadila.

X

Hank Brewster stajao je pored otvorenog prozora i gledao u mrak. Uz stražnji zid saluna opazi poveću gomilu smeća, a iza nje srušenu žičanu ogradu, grmlje kaktusa i sivo stijenje.

Nigdje Killoeovih ljudi! Sve je bilo potpuno mirno.

Brewster prekorači prozorski okvir i spusti se na natrulu strehu, koja zaškripa pod njegovom težinom. Još jednom se osvrne, a onda spretno skoči na zemlju. Nekoliko trenutaka ostane šućuren iza bureta za vodu.

Hank oprezno krene uza zid saluna do ugla zgrade, odakle je mogao osmatrati usku uličicu na početku koje su se nalazile dvije trošne brvnare. Upravo je htio produžiti, kad pored jedne spazi žar upaljene cigarete. Točka opiše luk, zasvijetli jače a iz mraka poput blijede mrlje izroni lice. Hank prepozna Killoeovog kauboj. Nije mu preostajalo drugo nego da čeka. Nakon nekoliko časaka svijetla točka ponovo se zažari, a onda u visokom luku padne na zemlju. Začuje se šum koraka po pjeskovitom tlu. Brewster se povuče dublje u zaklon. Koraci su prilazili sve bliže.

Hank zaustavi dah i pripremi se za skok. Čovjek stigne do ugla i zaustavi se na pola metra od Hanka. Hank se baci na nj i karate udarcem u vrat obori ga na zemlju. Kauboj tiho jekne i izgubi svijest. Brewster ga uhvati za ovratnik kaputa i odvuče do brvnare, nasloni na zid, zapuši mu usta džepnom maramicom, a zatim iz džepa izvadi užu i sveže mu ruke i noge. Znao je

što ga čeka i zato se dobro pripremio i sve točno predvidio.

Prvu prepreku uspješno je savladao. Sada je morao dalje. Obiđe brvnaru, pazeći da ga ne opaze, i uđe u dvorište nasred kojeg je stajala neupotrebljiva kočija. Otvori vrata. Zapahne ga miris pljesnive tkanine. Sjedala kočije bila su mokra od sinoćnje kiše. Trenutak zastane razmišljajući da li je trošna kočija dovoljno sigurno skrovište za novac. Ipak se predomisli i krene dalje. Pored kočije bila je konjušnica. Hank povuče drveni zasun na vratima i, uđe. Spazi samo jednog konja, ali po šumovima koji su se čuli zaključujući da ih mora biti više. Bilo je to mjesto na kojem su vozači poštanskih kočija izmjenjivali konje.

Uputi se prema drugom kraju brvnare i uza sam suprotni zid nađe poveći sanduk. Sagne se i napipa slobodan prostor između dna sanduka i tla. Posegne rukom u unutrašnji džep kaputa, izvadi zamotak umotan u maramu i gurne ga pod sanduk, zatim razgrne slamu što je prekrivala pod da ukloni tragove. Tada oprezno priđe vratima.

U dvorištu se ništa nije micalo.

Hank polako zatvori vrata, povuče zasun i krene putem kojim je došao. Prođe pored brvnare. Vezani kauboj još je uvijek nepomično ležao. Zadovoljno se osmjehne i produži dalje.

— — —

— Gazda! — zaori salunom uzbuđen glas.

Vrata Killoeove sobe s treskom se otvore i rančer priđe ogradi galerije.

— Šta je? Šta se dereš? — upita grubo.

— Momci su našli Daga vezanog kraj brvnare! — vikne Lee. — Netko ga je napao i onesvijestio, ali Dag ga nije uspio vidjeti!

Hank je ležao odjeven na krevetu s koltom u ruci. Pažljivo je osluški-vao.

— Brewster! — začuje rančarov glas. — Hal, dođi gore!

Začuje se topot čizama po stepenicama, trenutak iza toga lupanje na vrata.

— Brewster! — vikne Killoe. — Otvorite!

— Vrata su otvorena — odgovori Hank ne ustajući.

— Prokletstvo! — opsuje Lee. — Bio sam siguran da je ispario!

Vrata se otvore i pojavi se Killoe.

— Šta hoćete usred noći, Killoe? — upita Hank prijetećim glasom. — Ostanite gdje jeste! Ako priđete još samo korak, pucat ću!

— Jeste li bili dolje, u gradu?

— Da vam se možda ne moram javljati ako želim nekamo?

— Htjeli ste do svog konja, priznajte! — Rančer se nadmoćno nasmije. — To vam neće uspjeti. Ostanite ovdje, htjeli to ili ne. Iz Daytona više nećete otići, Brewster!

— Mislite li to ozbiljno, Killoe?

— Ne možete se izvući — nastavi rančer. — U ovom gradu nitko vam neće pomoći!

— Ako ste rekli sve što ste htjeli, možete otići — odvrati Brewster.

Kroz otvoren prozor Hankove sobe začuje se topot konja u galopu.

— Netko dolazi, gazda — javi se Lee s hodnika.

— Sredi to, Hal! — naredi Killoe.

Časak kasnije utihne topot kopita.

— Što se dogodilo? — začuje se Leejev glas.

Nepoznati glas odgovori, ali Hank nije uspio razabrati što.

— Gazda! — javi se Lee. — Ed je došao! Ona trojica se još nisu vratila!

Rančer iziđe iz Hankove sobe i bijesno zalupi vratima.

Trenutak nakon toga se javi Lee.

— Moramo nešto učiniti, gazda! — vikao je tako glasno da ga je Brewster čuo kroz zatvorena vrata. — Nešto nije u redu. To bi i slijepac vidio!

Ponovo se začuje bat koraka, onda zavlada tišina. Hank ustane, priđe vratima, zaključa ih, svuče čizme i kaput i ispruži se na krevetu. Zaspao je dubokim i mirnim snom. Znao je da će ga Killoe do jutra ostaviti na miru.

XI

Teška poštanska kočija zaškripi, zaljulja se i krene, ostavljajući za sobom velik oblak prašine.

Hank Brewster stajao je pored prozora saluna i zamišljeno promatrao kako nestaje u daljini.

— Zašto Cora tako nenadano odlazi? — upita barmena koji mu je upravo donosio doručak, ali ovaj ne odgovori.

— Zar je to tajna?

— Nije nikakva tajna. Cijeli grad to zna, ali nas se to ne tiče — promrmlja Burt. — Očekuje dije-
to je prošle noći rekla Killoeu.

— A tako!

— Slušajte, Brewster! Govorim vam za vaše dobro! Nestanite iz grada dok je još vrijeme! Zar baš pod

svaku cijenu želite ostati? Pazite što vam kažem, zažalit ćete! Idite dok još nije kasno!

— Već je prekasno — Hank se ironično nasmije. — Malo prije pošao sam do konjušnice, ali tamo su četvorica njegovih ljudi. Samo su se trojica vratila s njim na ranč. Pa vi biste trebali znati da me ne namjeravaju pustiti iz grada.

— Brinem se samo za ono što se događa u salunu — odvrti Burt, okrene mu leđa i nestane u kuhinji.

Hank nije pravo ni doručkovao, kad izvana dopre topot kopita.

— Hal! — začuje uzbuđen glas s ulice. — Stižu momci!

Brewster ustane, gurne vrata saluna i iziđe na trijem. Pred šerifovim uredom upravo su se zaustavljala trojica jahača. Svaki je vodio za uzde još po jednoga konja. Na svakom od njih, vezan lasom, bio je po jedan leš.

Gomila znatiželjnika okruži jahače. I ona četvorica što su bila u dvorištu konjušnice, pridruže se jahačima.

Hank se vrati u salun i odluči da čeka. Kroz prozor spazi Killoeova nadzornika Leeja kako žurnim koracima prilazi vratima šerifova ureda. Trenutak zatim Grant se pojavi na ulici.

— Pogledaj dobro! — bjesnio je Lee. — Cleyev sin je pobjegao i ubio trojicu kauboj!

— Jedan od njih dobio je metak u leđa — doda jedan jahač.

Hank krene natraške prema stepenicama galerije. Nadao se da će ga Killoeovi kauboји barem za trenutak zaboraviti.

— Niste me vidjeli — reče barmenu. — Ako momci upitaju za mene,

recite im da sam gore, u svojoj sobi.

Barmen ga bez riječi pogleda.

Istim putem kao i prošle noći, Hank se spusti u pokrajnju ulicu i potrči prema dvorištu konjušnice. Stari konjušar stajao je uz ogradu dvorišta i gledao prema šerifovu uredu. Nije vidio Hanka koji se polako prikradao vratima konjušnice i nestao iza njih.

Hankov sivac bio je u drugoj pregradi od vrata, a na zidu iznad jaslala visilo je sedlo. Puška je još bila u navlaci na sedlu.

Brewster uđe u pregradu, gurne konja u stranu, osedla ga i polako dovede do vrata. Konjušar je bio na ulici i žurio prema Grantovu uredu.

Hank izvede konja do stražnje strane ograde. Tamo nije bilo nikog.

— Sastavit ćeš potjeru, Grante — vikao je Lee tako glasno da su ga morali čuti i oni što su još bili u kućama, iako tih nije bilo mnogo.

Čitav Dayton stajao je pred šerifovim uredom, radoznao da vidi što će Grant poduzeti.

— Svaki muškarac koji zna rukovati puškom dobrovoljno će se javiti, a onda ćemo pronaći ubojicu i stokokradicu i suditi mu po zakonu! — urlao je Lee.

Brewster povede sivca za uzdu do vratašca, otvori ih, uzjaše konja i krene pored gomila smeća i niskog žbunja prema izlazu iz grada. Ono što mu je prije nekoliko trenutaka izgledalo nemoguće, odjednom je bilo posve jednostavno.

Tek kada je prevalio dvije stotine metara i prošao i posljednje kuće Daytona, osvrnuo se prema gradu. Neki čovjek trčao je dvorištem konjušnice.

— Naprijed! — vikne i podbode sivca. Istog trenutka zapraštaše hici. Jedan metak prozuji pored njegove glave. Hank polegne po konju i ošine ga uzdama. Iz daljine se čuo topot kopita.

Za desetak minuta Brewster stigao do šumarka na uzvisini, odakle mu se pružao pogled na put. Sjaše, izvuče pušku iz navlake i zakloni se iza stabla bora. Ubrzo ugleda jahače. Bila su trojica, najvjerojatnije oni isti što su prije petnaestak minuta stigli u grad.

Hank nanišani i opali jednom, pa još jednom. Jahači zaustave konje i povuku se u zaklon među grmlje.

Hank ponovo nanišani i opali. Kauboji mu uzvrate bjesomučnom pucnjavom. Brewster ispali još jedan hitac, a tada ponovo uzjaše i potjera konja. Oko njega zviždali su meci. Nastojao je što više povećati razmak između sebe i progonitelja.

Kad se ponovo osvrnuo, vidio je još dvojicu jahača kako se pridružuju trojici progonitelja.

Brewster krene prema istoku među visoke stijene. Nadao se da će progonitelji pomisliti da zaista namjerava pobjeći.

Razmak između Hanka i potjere sve se više povećavao. Kad je stigao do stijene, ugleda jahače poput sitnih točkica u daljini. Zadovoljno se osmjehne, potapša sivca po sapima i krene uskom stazom prema stanici poštanske kompanije Wells Fargo, gdje je prethodnog dana ostavio ranjenoga Tima Cleya.

— — —
Stari Meksikanac izide iz kuće s puškom u ruci. Iza njegovih leđa

ugleda Juanitu kako izviruje kroz vrata.

— Što hoćete, senjor? — starac će neljubazno. Hank sjaše i pride mu.

— Je li netko tražio Tima? — upita.

— Nije! — Šef stanice odmahne glavom.

— Je li Timu bolje? — upita Hank kojeg je starčevo ponašanje sve više nerviralo.

Tada Juanita iziđe iz kuće i pride Hanku kršeći ruke.

— Tim je nestao, senjor! — promuca gledajući ga krupnim očima u kojima se zrcalio strah. — Neopazice se iskrao i izjahao iz konjušnice.

Brewster gurne šešir na zatiljak i počeo se po čelu.

— Kamo je otišao? — upita djevojku.

— Na zapad! — odgovori djevojka i pogleda oca koji je još uvijek držao pušku pod miškom.

Starac spusti pušku s kundakom prema zemlji i nasloni se na nju.

— Zar je sam osedlao konja? — začudi se Hank.

— Si, senjor. Sami ste rekli da mu rana nije teška i da će se brzo oporaviti.

— Nisam se nadao da će to biti baš tako brzo — promrmlja Brewster.

Djevojka uhvati konja za uzde.

— Bojim se, senjor. Cijelo vrijeme otkako ste otišli Tim nije govorio i jedva da je nešto jeo. Po očima mu se vidjelo da misli samo na osvetu. Što da radimo?

— Nećemo mi ništa uraditi — umlješa se stari Meksikanac. — Nas se sve to ne tiče. Moramo ga zaboraviti, Juanita. Zaboraviti da uopće

postoji i da je bio ovdje. To je najbolje za nas. Recite joj to, senjor!

— Killoeovi ljudi našli su leševe svojih kaubojja — reče Hank. — Dopremili su ih u Dayton i Hal Lee je zatražio od šerifa Granta da organizira potjeru i krene za Timom. Možda će vam sve biti jasnije ako vam kažem da je jedan od Timovih progonitelja dobio metak u leđa.

— U leđa? — Starac pride Brewsteru. — Jeste li rekli u leđa? — ponovi s nevjericom.

— Da. U leđa — potvrdi Hank.

— Timov metak?

— Da — kimne Brewster — ali ne treba zaboraviti da su ga ti ljudi gonili bez milosti, ubili mu konja, a njega ranili. Htjeli su ga objesiti za nešto što nije učinio.

Činilo se da starac uopće ne sluša Hanka. Lice mu se namršti.

— U leđa — mrmljao je i odmahivao glavom. — Gotovo je s njim. Neće se izvući. Moraš ga što prije zaboraviti, Juanita. Za nas on nikada nije postojao!

— Ubili su mu oca, a njega gonili samo zbog toga što je Killoe htio njihovu zemlju! — odvrati djevojka. — Što je drugo mogao učiniti?

— To je njegova stvar i mi s tim nemamo veze — progunda stari Gomas i okrene se Brewsteru. — Bit će najbolje da više ne dolazite ovamo, senjor. Ne želimo neprilike. Obračun između farmera i Killoea nas se ne tiče.

— Oče, kako možeš tako govoriti?

— Jeste li me razumjeli, senjor? — upita starac.

— Bili ste dovoljno jasni, Gomas — odvrati Hank i uzjaše. Juanitine oči preklinjući su ga promatrale, a niz obraze su joj tekle suze. — Po-

kušat ću ga pronaći i spasiti — obeća joj.

— Hvala vam, senjor! I recite mu da mi je žao što se sve to dogodilo. Recite mu da ga čekam, i da ga volim — dodâ tiho.

— Mi mu ne možemo pomoći — promrmlja stari Gomas pognute glave. — U ovoj zemlji mi smo stranci. Ovdje nas trpe samo zato što Meksikanac pristaje da radi onaj posao koji jedan Gringo ne bi nikada radio.

— Razumijem vas, Gomas — odvrati Brewster i potapše starca po ramenu. — U ovoj zemlji ima mnogo nepravde i bit će je sve dok bude ljudi kao što je Killoe.

Gomas podigne glavu, pogleda Hanka i umorno se osmijehne.

Brewster mahne rukom na pozdrav i podbode konja.

— — —

Potjera iz Daytona stigla je oko ponoći. Četvorica jahača nosila su upaljene baklje i sjaj plamena poigravao je na njihovim licima.

— Gomas, izidi! — vikne Hal Lee. Zaori pucanj i metak prozviždi preko krova poštanske stanice.

Otvori se prozor na kući.

— Što se događa? — upita Gomas.

— Otvori! — zapovjedi Bob Grant. — Ovdje daytonski šerif. Tražimo Tima Cleya, Gomas!

— A što je učinio, šerife?

— Killoeovi kauboji donijeli su leš svojeg čovjeka. Ima metak u leđima. Kažu da je to učinio Cley, osim toga kažu da je Tim krao stoku. Dužnost mi je da to ispitam.

— Sve što se događa izvan Daytona nije u tvojoj nadležnosti i ne tiče te se, šerife — odgovori Go-

mas. — I sam si to toliko puta rekao.

— Ovo me se tiče. Hajde, otvaraj, Gomas. Bolje je da otvoriš.

— Zar mislite da je Cley ovdje?

— Želim biti siguran da nije ovdje — odgovori Grant, bijesan na sebe što sve to čini kao da je i on jedan od Killoeovih najamnika.

— Šta je? Ne želi otvoriti? — javi se Lee i dojaše do Granta. — Čini mi se da Gomas nešto zna!

Juanita priđe ocu i stavi mu ruku na rame.

— Otvori, oče, bolje je — reče. Glas joj je podrhtavao od straha.

Začuje se struganje metalnog zaslona i slijedećeg trenutka vrata se otvore.

Hal Lee skoči s konja i okrene se prema svojim ljudima.

— Šestorica ovamo! — zapovjedi. — Dvojica neka pretraže konjušnicu, a dvojica spremnicu kočija. Ostala dvojica u kuću. Pretražujte temeljito!

Bob Grant ostao je u sedlu i gledao za ljudima koji su nestali u kući. Sve to nije mu se ni najmanje dopadalo, ali zar se mogao suprotstaviti Killoeu i njegovu revolverašu?

Iz kuće izide stari Meksikanac, a za njim i djevojka. Starac priđe Grantu i prezrivo ga pogleda.

— Što sam mogao učiniti? — promrmlja šerif. — Donijeli su leš u grad i vidio sam da je čovjek ubijen s leđa. Moram ispitati stvar da se Killoe ne osveti cijelom gradu, a to nikom od nas ne bi koristilo, Gomas!

— Možda čovjeku nije preostao drugi način da se obrani, senjor — javi se Juanita.

— Znam da ste se ti i Tim željeli vjenčati, Juanita — odgovori Grant ne gledajući djevojku. — Isto tako znam što želiš reći, ali unatoč tome moram ispitati stvar. Dok sam ja ovdje barem možete biti sigurni da neće biti pucnjave.

U čekaonici stanice upali se svjetlo. Iz konjušnice iziđe kauboj i pride Juaniti.

— Gdje vam je konj, senjorita? Imali ste konja, zar ne?

Djevojka se uplašeno trgne i pogleda oca, ali stari Gomas je šutio i gledao u zemlju.

— Morala sam ga prodati jer nam je hitno trebalo novaca — promuća Juanita.

— Aha! — Kauboj kimne i prezirivo se osmjehne.

Grant pogleda mladu Meksikančku i učini mu se da djevojka dršće od straha.

— Samo da to i drugi ne opaze — pomisli i krišom pogleda Leeja, ali ovaj je gledao na drugu stranu.

— Hal! — javi se kauboj iz kuće. — Našli smo krvav rukav košulje!

Grant je vidio da je djevojka ponovo zadrhtala. Stari Gomas uvukao je glavu među ramena kao da se želi sakriti sam pred sobom.

— Potražite košulju! — zapovjedi Lee i pride šerifu. — Hoćete li nam pomoći ili ne, Grant?

— Je li bio ovdje, Gomas? — tiho upita Grant.

Lee istrči iz kuće, istrgne baklju iz ruke jednog kauboja i pride Gomasu. Starac uplašeno ustukne. Revolveraš se okrene i pride djevojci.

— Gdje je? — prosiće i mahnu bakljom ispred lica.

— Ne znam o kome govorite, senjor! — odgovori Juanita i ustukne za korak.

Lee ponovo pogleda starca i bijesno se iskesi.

— Momci traže košulju, ali siguran sam da je neće naći. Svejedno, bit će bolje da progovoriš prije nego što te na to natjeramo; Meksikanče!

Jose Gomas je i dalje uporno šutio.

— Gomas! — umiješa se šerif, a glas mu je podrhtavao od uzbuđenja. — Ako je bio ovdje, morate to reći. Na kraju krajeva niste mogli znati za što je optužen!

— Ja...ovaj — počeo starac, ali zastane i pogleda kćer.

— Nemoj im ništa reći! — vrisne djevojka. — To su ubojice, i šerif je uz njih!

Grant se trgne. Djevojčine riječi pogodile su ga kao udarac posred lica.

Lee gurne baklju u ruke čovjeku koji je stajao pored njega, zamahne i jednim udarcem obori Gomasu na zemlju. Juanita očajno vrisne.

Grantova se ruka spusti na kundak revolvera, ali se čovjek s bakljom u trenutku stvori pored njega i uhvati ga za zapešće.

— Diži se! — zagrmí Hal Lee. — Hajde, Meksikanče!

Starac se stenjući uspravi. Unezvjeren pogled lutao je s jednog lica na drugo, ali ni na jednom nije vidio ništa dobro.

— Govori već jednom! — prosića Lee prijetećim glasom.

— Ubojice! — vrisne Juanita. — Tim i njegov otac nikad nisu krali stoku. To ste im vi podmetnuli! Prokleti bili.

— Stoku? — ponovi Lee i polako se okrene djevojci. — Otkuda Meksikanci znaju za to?

— Bio je ovdje i previli smo mu ranu! — prkosno odgovori Juanita. — Drago mi je što je uzeo konja i otišao.

— Je li govorio da je ubio čovjeka s leđa? — nastavi Lee.

— Vi ste ubili njegova oca i sada bjesnite što vam je Tim izmakao. Ubojicu se može ubiti kako bilo. Recite mu, šerife, da se ubojicu može ubiti i s leđa! Recite mu!

Lee zgrabi starog Gomasa i povuče ga za sobom.

— Povest ćemo ih u grad — reče — ili ćemo ih odmah ovdje objesiti! To bi bilo jednostavnije!

— Nema nikakvog vješanja! — vikne Grant. — Gomas, uhapšeni ste! I vi, Juanita!

Lee ponovo prodrma starog Meksikanca i unese mu se u lice.

— Kako je Cley došao ovamo? Reci!

— Stranac ga je doveo — odgovori starac dršćući od straha. — Našao ga je ranjenog među stijenama iznad puta.

— Zašto im odgovaraš? — vikne Juanita. — To su najobičnije ubojice!

— Smirite je već jednom! — naredi Lee. Dvojica kauboja zgrabe djevojku za ruke.

— Ostavite djevojku na miru — javi se šerif. Kauboji neodlučno zastanu.

— Lee! — okrene se Grant Killoevu nadzorniku. — Povest ćemo ih u grad!

Lee kao da nije čuo šerifove riječi. I dalje je bijesno tresao starca.

— Kako je izgledao taj stranac Gomas? Je li rekao kako se zove?

— Brewster — promuća Meksikanac.

Hal Lee zazviždi, a lice mu se smrači.

— Šta? Brewster? — ponovi iznenađeno. — Jesi li tako rekao.

— Da — jedva čujno odgovori Meksikanac.

Lee ga grubo odgurne i okrene se ostalima.

— Na konje! — zapovjedi. — Dovedite i konje za ovo dvoje! — reče pokazujući na Gomasa i Juanitu, a onda priđe Grantu. — Odaberite čovjeka koji će privremeno ostati ovdje, ali neka bude pouzdan, šerife!

Dvojica izvedu konje iz konjušnice. Gomas i njegova kćerka nađu se na leđima neosedlanih konja čvrsto vezani.

— Šerife — zapovjedi Lee — vi ćete ih odvesti u grad. Povedite još trojicu sa sobom, a ostali će sa mnom u potragu za ubojicom.

Bob Grant odredi čovjeka koji će čuvati poštansku stanicu, zatim pozove trojicu koja su trebala poći s njim. Pristao je na sve to jer se bojao da bi se Lee mogao predomisлити i učiniti još nešto gore.

Lee je prišao svom konju i uzjahao.

— Bill, ti ćeš slijediti trag — zapovjedi jednom kauboju. — Momak nam ne smije pobjeći!

XII

Odsjaj vatre koja je gutala kolibu i obor za stoku obasja Hankovo lice. Stoka je prestrašeno mukala jureći dolinom.

Iznenada zaprašte puške. Oblak prašine sakrije vatru i trenutak kasnije prestrašeno stado izgubi se u tami. Plamen je lizao uvis, a sve do

brežuljka, na kojem je Hank stajao, čulo se pucketanje suhog drveta. U svjetlosti vatre pojavi se čovjek na konju, ali ubrzo ponovo nestane u daljini. Vatra je nezadrživo proždimala kolibu i prijetila da se proširi na obližnje grmlje.

U to se začuju glasovi i pojavi se nekoliko jahača.

Ponovo prasnu hici i jedan metak fijukne pored Hankove glave. Bilo je očito da su ga opazili. Vatra je već bila dovoljno visoka, a i iza njegovih leđa, na istoku počelo se dani-ti.

Brewster shvati da je odlična meta pa okrene umorna konja i potjera ga uz brdo. Nakon nekoliko minuta začuje topot kopita za sobom, odmah zatim i pucnjavu. Dese-tak metara pred sobom ugleda gu-sto grmlje. Znao je da s umornim konjem neće daleko stići, zato sjaše i povuče se u zaklon.

Jahači projure pored njega i ne-stanu s druge strane brda. Hank oslušne. Bilo mu je sumnjivo što je topot konja tako naglo utihnuo.

— Morao se ovdje zaustaviti! — javi se jedan od progonitelja, zatim se ponovo začuje udaranje kopita o stjenovito tlo. Potjera se vraćala.

— Sigurno je među grmljem, Mac.

Brewster je znao da se mora maknuti. Povuče konja za uzdu i kre-ne kroz šipražje. Granje ga je šibalo po licu i lomilo se pod njegovim nogama. Činilo mu se da se ta lom-ljiva čuje miljama daleko.

— Eno ga! — vikne netko nedaleko njega. Istog časa zagrmí hitac.

Brewsterov se konj propne i za-njišti. Jednim skokom Hank se stvori u sedlu i obode umorna siv-

ca, iako je znao da više ne može umaći.

Laso zazviždi zrakom, omča prele-ti Hanku preko glave i stegne ga oko prsa. Osjeti da gubi ravnotežu i da konj izmiče ispod njega. Trenu-tak kasnije ležao je na zemlji. Iz-nad glave začuje glasove a onda metalan zvuk zapinjanja oroza.

— Ne pucaj! — naredi Mac Rule. — Zašto da ga ne povedemo na ranč? Tamo ćemo se malo poigrati s njim! Takav momak to zaslužuje!

Koža na sedlu zaškripi i nad Han-kom se pojavi golemi kauboj. Zlura-do se cerio.

— Ponovo smo se sreli, Brewster, ali ovaj put si ti na redu! Zapalio si kolibu i rastjerao Killoeovo stado. Za to ćemo ti dva puta suditi.

Ruleovi pratioci se nasmiju. Hank se uspravi, olabavi omču i ski-né laso preko glave.

Rule uzmakne nekoliko koraka, a ruka mu se spusti prema revolveru.

— No, hajde! — reče izazivački. — Znamo što smjeraš!

Hank ustane. Kauboji su načinili krug oko njega i Rulea. Rule se i dalje nadmoćno cerio. Hank osjeti kako ga obuzima bijes. Znao je da nema nikačvih izgleda, ali morao je pokušati. Zamahne munjevito i po-godi Rulea posred lica. Kauboj posrne. Hank korakne prema njemu i ponovo zamahne, ali mu netko pod-metne nogu i on padne.

— Dižite ga! — zaurla Rule drže-ći se za lice. — Pokazat ću ti ja! Ovo će te skupo stajati, Brewster!

Zgrabe ga i podignu na noge. Kiša udaraca stušti se na njegovo lice.

Hank se pokušava osloboditi, ali kauboji ga nisu ispuštali. Rule je i dalje bjesomućno udarao, udarao, a

onda se odjednom pred Hankovim očima smrači i on izgubi svijest.

— — —

Brewster se s mukom održavao u sedlu. U ušima mu je šumjelo, a tijelo nije osjećao. Jedan od jahača zaustavi njegova konja i povuče ga sa sedla. Hank nije imao snage da se odupre. Noge ga više nisu slušale i on bespomoćno klone na zemlju. Kauboji zaustave konje.

Hank podigne glavu i osvrne se. Nalazio se na Killoeovu ranču.

— Gdje je gazda? — upita Rule kauboj koji im je prilazio.

— U gradu. Naredio je da pođeš za njim čim stigneš. I Hal je poslao glasnika. Cley se navodno sklonio kod starog Meksikanca u poštanskoj stanici, ali ga nisu zatekli ondje. Šerif je uhapsio Gomasa i njegovu kćerku. Što kažete na to?

— Prokletstvo! — procijedi Rule kroz zube. — Taj Cley ima vrašku sreću. Je li gazda naredio da pođem sam?

— Ne, Mac. Povedi ljude. Gazda želi odmah kazniti starog Gomasa.

— U tom slučaju bit će najbolje da i ovog povedemo — reče Rule pokazujući na Brewstera.

— Dvojica moraju do južnog pašnjaka. Ol je javio da se stado razbježalo.

Jedan kauboj sjaše i Hank ugleda prašnjave čizme tik pored svog lica. Već slijedećeg trenutka netko ga grubo zgrabi za ovratnik kaputa i podigne na noge. Pred njim se pojavi Ruleovo iscereno lice.

— Držite ga! — naredi dvojici najbližih. — I dobro mu pretražite džepove! Morao bi imati gomilu para uza se.

— Nema ništa, Mac — odgovori jedan pošto je pretresao Hanka od glave do pete.

— Možda ih je sakrio u bisage! Pogledaj tamo! Kauboj priđe Brewsterovu konju, ali se već nakon nekoliko trenutaka vrati.

— Ni tamo nema ništa, Mac — reče.

Rule zgrabi Hanka za prsa i snažno ga prodrma. — Gdje su pare? Govori! — Unese mu se u lice.

Hank ne odgovori. Nije mu bilo ni na kraj pameti da oda skrovište novca.

— Hoćeš li reći gdje su pare? — zaurla Rule i udari ga svom snagom u lice.

Brewster se bez glasa stropošta na zemlju.

— Nema to nikakvog smisla, Mac — umiješa se jedan kauboj.

— Držite ga! — zaurla Rule. — Na noge s njim, do đavola!

Ponovo ga podignu. Rule još jednom zamahne, ali u istom trenutku zaori se hitac. Ruleova ruka za trenutak zastane u zraku, a na licu mu se pojavi izraz zaprepaštenja. Sve je to trajalo djelić sekunde, a tada klone na tlo i ostanu nepomično ležati.

Ona dvojica ispuste Hanka iz ruku i pojure prema konjima.

— Mac! — vikne jedan.

— Mac je mrtav! — javi se drugi.

Hank se uspravi, priđe konju i nasloni se na sedlo. Nekoliko kaubojaja stajalo je pred njim. Gledali su prema istoku. Počelo se, razdanjivati.

— Tim Cley — Promrmlja jedan pokazujući oblačić prašine koji se brzo udaljivao.

— Za njim, moramo ga uhvatiti!

— Prekasno je. Taj poznaje ovaj kraj kao vlastiti džep.

Visoki kauboj priđe nepomičnom Ruleovom tijelu i okrene ga.

— Metak u leđa — promrmlja jedva čujno, a onda se okrene ostalima.

— Podignite Brewstera na konja i dobro ga vežite. Moramo što prije stići u Dayton.

XIII

Prve zrake jutarnjeg sunca ušle su u ćeliju i obasjale umorno lice starog Meksikanca. U susjednoj prostoriji, za pisatim stolom, sjedio je šerif i kroz otvorena vrata gledao na ulicu. Gomas skrene pogled na susjednu ćeliju. Juanita je mirno spavala na ležaju od slame.

Bob Grant ustane, priđe prozoru i osmotri trijem. Ispred saluna na suprotnoj strani ulice. Posvuda su vrvjeli Killoeovi ljudi s puškama u rukama. U salunu je još uvijek gorgjelo svjetlo. Grant je znao da je Killoe unutra. Umornim korakom vrati se za stol i sjedne poduprijevši glavu rukama. Toga trenutka pojavio se Rose.

— Zašto si uhapsio Gomasa i Juanitu? — upita.

— Zato što je to bio jedini način da ih zaštitim od Killeoa i njegove bande.

— Zar ne shvaćaš da tako postaješ njihov saučesnik?

Grant priđe ćelijama i zagleda se u uhapšeničke. I Juanita i njezin otac bili su blijedi i iscrpljeni. Na licima su im se vidjeli tragovi mučno provedene noći. Rose stane pored oca i nasloni se o rešetke Gomasove ćelije.

— Ovdje ste na sigurnom, Gomas — reče Grant. — Morate me shvatiti! To je bilo jedino što sam mogao učiniti.

— Nisam htio da onaj stranac dovede Tima u moju kuću! — promrmlja Meksikanac na lošem engleskom. — Nisam to htio!

— Umrijet ćete od samog straha pred Killoeom! — razbjესni se Rose Grant. — Svi ste vi isti. Samo se bojite da ne razljutite svemoćnog Killoea, kao da je bog!

Pri samom spomenu Killoeova imena Gomas se uplašeno skutrio u kutu ćelije.

— Je li tako ili nije? — obrecne se djevojka. — Niste htjeli primiti Tima u kuću jer se Killoe to ne bi svidjelo, zar ne?

— Mene se to ništa ne tiče — promuća Gomas gledajući u pod. — Imam svoj posao na poštanskoj stanici, za drugo me nije briga.

— A Tim? — nastavi Rose. — Niste li željeli da se Tim Cley i vaša Juanita vjenčaju?

Gomas obori glavu. Rose pogleda Juanitu.

— Je li istina da je Hank Brewster doveo Tima?

— Si, senjorita! — odgovori Meksikanac.

— Otkuda se Cley i Brewster poznaju?

— Senjor Brewster je rekao da se slučajno našao u blizini, čuo je pucnjavu. Da nije bilo njega, Tim ne bi izvukao živu glavu. Osim toga, naredio je da Tim ostane kod nas dok se ne oporavi. Rekao je da će za to vrijeme vidjeti što se može učiniti s Killoeom.

— Bio sam uvjeren da Brewster nije iz ovog kraja — umiješa se še-

rif. — Nije mi jasno zašto se toliko zauzima za Cleya.

— To ni meni nije jasno — odgovori Juanita — ali sam sigurna da se Tim i on nisu poznavali od ranije. Možda senjor Brewster ne podnosi ljude kao što je Killoe, a možda se razbjesnio kad je vidio da trojica progone jednoga. Osim toga, Tim mu je ispričao što je Killoe učinio njemu i njegovu ocu.

— Jahači, gazda! — začuje se povik s ulice.

Grant pritrči prozoru i spazi grupu jahača kako se približava sa zapada iz smjera Killoeova ranča.

— Jesu li ga uhvatili? — upita Juanita.

— Ako su ga uhvatili, nema mu spasa! — promrmlja Rose Grant.

— Ako su ga uhvatili, u ovom gradu pravda neće postojati, senjorita! — uzvikne mlada Meksikanka.

— Da — odgovori Rose i pogleda oca. — Pravda će umrijeti, a poštteni ljudi ovoga grada neće se usuditi da bilo što poduzmu.

Preziran osmijeh vlastite kćeri pogodi gradskog šerifa kao udarac posred lica. Starac pocrveni i pride prozoru da prikrije zbunjenost.

— Evo, opet donose jedan leš! — promrmlja i tiho opsuje.

— Tko je to? — uznemiri se Juanita.

— To još ne mogu vidjeti. Eno, još jedan! — Šerif se nasloni na zid i dlanom obriše oznojeno čelo. Osjeti kako mu u ušima nepodnošljivo šumi.

Killoe pojavi se na vratima saluna i zastane na ivici trijema gledajući u pravcu jahača koji su prilazili sve bliže, tako da su im se već mogla razaznati lica.

— Ali to još nije sve — nastavi Rose, — Taj isti Killoe, koji se sada šepuri, poslao je jučer Coru Starr kočijom iz grada. I protiv toga nitko nije rekao ni riječ.

— Ono što je bilo između njih dvoje tiče se samo njih i nikoga drugog — promrsi Grant. — Zar da se još brinem i za to što se Killoe posvađao sa svojom ljubavnicom?

— Naravno, oče! Tebe se to ne tiče, ali jesi li pomislio što će biti kad Cora rodi dijete?

— O tom je ona trebala razmišljati — začuje se preziran glas starog Gomasa iz ćelije.

— Osim toga, bila je protiv nas — doda Grant. — Pred njom nitko nije smio ništa reći jer je sve odmah dojavljivala Killoeu.

— Htjela je pridobiti njegovu naklonost, kao što to želite svi vi.

— Ne želim nikakvu naklonost, a najmanje toga prokletog rančera — razbjesni se šerif. — Uhapsio sam Juanitu i njezina oca samo zato da spriječim još veću nesreću. Nije mnogo trebalo i potjera bi ih objesila tamo na poštanskoj stanici. To sam htio spriječiti!

Jahači su stigli do saluna i zaustavili konje.

Rose pride prozoru i pogleda prema salunu.

— To je Brewster — reče i okrene se prema ocu.

Grant se iznenadeno trgne.

— Još je živ, oče — doda Rose — Onaj drugi je Rule.

Šerif gurne djevojku u stranu i stane na vrata. Brewstera su upravo skidali s konja. Dvojica kaubojza grubo su ga oborila u prašinu. Hank se otkotrljao nekoliko koraka

i pokušao se uspraviti, ali nije uspio. Još uvijek je bio isuviše slab.

— Netko je ubio Rulea — reče kauboj. — Na ranču. S leđa, gazda!

Killoe je još uvijek stajao na istom mjestu i mrko promatrao svoje kauboje.

— Brewster? — upita.

— Ne, gazda. S njim smo upravo središali račune. Uхватili smo ga kada je zapalio obor i kolibu na zapadnom pašnjaku. Cijelo se stado razbjegalo uplašeno vatrom. I pucao je. — Kauboj neodlučno zastane.

— Govori! Što je bilo dalje? — zagrmi rančer.

— Bili smo u blizini, spazili smo vatru i pojahali prema kolibi. Tada je počeo pucati. Bio je na brežuljku iznad kolibe. Jasno smo ga vidjeli. Da mu konj nije bio na izmaku snaga, možda ga ne bismo uspjeli uhvatiti. Na ranču smo mu htjeli oduzeti novac, ali nismo ga našli. Mac ga je upravo htio prisiliti da oda gdje ga je sakrio, kad netko pripuca i pogodi ga s leđa.

Grant se okrene.

— Ako je to bio Tim, a nitko drugi nije mogao biti, nema mu spasa! — promrmlja.

— Da nije bilo njega, banditi bi ubili Brewstera — odgovori Rose.

— Što taj Brewster ovdje traži? Što je htio postići s podmetanjem požara na Killoeovoj zemlji?

— Senjor Brewster je dobar čovjek — reče Juanita. — Senjor Brewster mrzi te kauboje koji su napali Tima, a njegova oca izvukli iz kuće i objesili.

— Ali zašto sve radi na svoju ruku? — odvrati Grant. — Zar misli da će sam izići nakraj s cijelom bandom?

— To ne znam, senjor — odgovori Juanita.

— Ovoga ćemo odmah objesiti! — začuje se glas jednog kauboja.

— Otvori prozor, Rose! — zapovjedi šerif.

Djevojka pritrči prozoru i širom ga otvori.

— Polako, momci — vikne Killoe. — Kako ćemo saznati gdje je novac ako ga ubijemo?

Rose uzmakne od prozora.

— Dignite ga i donesite vode! — naredi Killoe.

— Kako ćeš dugo samo gledati? — Rose upita oca. U glasu se osjećao prijekor.

Grant se trgne, kao iz sna, priđe stalku za puške, uzme dvocijevku i napuni je. Izvana se začuje grohotan smijeh gomile.

— Još vode! — zapovijedi Killoe.

Grant povuče oba oroza, priđe vratima, otvori ih i izađe na trijem ispred ureda.

— Ne pomaže, gazda. Taj je gotov!

Stari šerif se zaustavi na rubu trijema. Dlanovi su mu bili mokri od znoja i puška mu je klizila iz ruke.

Tog trenutka jedan kauboj izađe iz saluna s vedrom vode, prođe pored Killoea i siđe na cestu. Pred salunom stajali su konji Killoeovih ljudi. Nekoliko kauboja bilo je u sedlima. Rule je još uvijek ležao prebačen preko konja. Ostali su pridržavali Brewstera koji nije mogao stajati. Onaj s vedrom pljusne Brewsteru vodu u lice. Prolomi se grohotan smijeh.

— Dosta je! — vikne Grant i podigne pušku.

Kauboji ispuste Hanka i on klone na koljena. Killoe se iznenađeno okrene i pogleda starog šerifa.

— Prestanite! — zapovjedi Grant. — Vratite se do saluna. Svi! — reče odlučno, a kažiprst mu obuhvati oba okidača dvocijevke. Znao je da mora pucati ako ga ne poslušaju, ali nije bio siguran da će smoći snage da odapne.

Kauboji su čekali na Killoev znak.

— Znae li što je taj čovjek učinio, šerife? — upita rančer otežući svaku riječ da bi dobio na vremenu.

— Čuo sam što su ispričali vaši ljudi, Killoe.

— I? — namršti se Killoe. — To je opasan tip, a osim toga kockar i varalica!

— Zašto tek sada govorite da je varao na kartama?

Rančer polako izvadi cigaru iz džepa na prsluku, odgrize vrh i ispljune ga na cestu, zatim nehajno kresne šibicom o poplat čizme, pripali cigaru i otpuhne dim.

— Mislio sam da je napustio grad — odgovori. Da je samo to bilo posrijedi, oprostio bih mu. Toliko novaca mi nije uzeo.

— Lažete, Killoe! — zagrmi Grant i uplaši se zvuka vlastitog glasa, ali sada više nije imao kud. — Niste ga ni htjeli pustiti da ode. Umakao vam je kad su vaši kauboji stigli s leševima.

— Stara budala previše priča!

— Krajnje je vrijeme da izaberemo novog šerifa. Ovaj je posve podjetinjio.

— I meni se tako čini — promrmlja Killoe premještajući cigaru iz jednog kuta usana u drugi.

U međuvremenu Hank je nekoliko puta pokušao ustati, ali bez uspjeha,

— Dovedite ga ovamo! — zapovjedi Grant mašući puškom. — Zatvorit ću ga i ispitati. Obavijestit ću suca i on će suditi i njemu i Gomasu, i njegovoj kćeri.

— Suca? — Upita Killoe i izvadi cigaru iz usta.

— Naravno! — odvrati Grant.

— Sami ćemo im suditi, šerife!

— O tom nema ni govora! — usprotivi se Grant. — Dovedite ga ovamo. Ja ću se pobrinuti da mu se sudi po zakonu.

XIV

Rose je stajala laktovima naslonjena na prozor i pažljivo motrila što se događa u salunu preko puta.

— Sada su još samo dvojica unutra — reče. — Ostali su na groblju. Killoe se pretvara da ga teško pogađa smrt njegovih ljudi.

— Zatvori prozor — obrecne se Grant ne odvajajući pogled od Brewsterova izubijanog lica.

Gomas je stajao pored rešetaka koje su njegovu ćeliju dijelile od Hankove.

— Morate znati tko je podmetnuo požar! — uzvikne. — Ako kažete Killoeu tko je to bio, pomoći ćete i Juaniti i meni.

— Već sam vam rekao da nisam vidio tko je to učinio, Gomas — odgovori Brewster oprezno pipajući lice.

— To je mogao biti samo Tim — promrmlja stari Meksikanac. — Znae li da je Lee pošao u potjeru za njim.

Hankova ruka klone. Polako se okrene na ležaju i pogleda starca.

— Nije bilo pošteno od nas što

smo vas uvukli u sve to, Gomas — reče tiho.

— A vi? — upita Grant oštro. — Što vi imate protiv Killoea i otkada ga poznajete?

— Ne poznajem ga. Prvi put sam ga ovdje vidio, ali sam više puta sreo ljude poput njega. Mrzim takve ljude. Jeste li dobro poznavali Timova oca?

— Bili smo istih godina — odgovori šerif.

— Killoe i njegovi ljudi podmetnuli su mu svoju stoku u obor jer su htjeli ubiti i njega i sina. Tim je uspio pobjeći, ali stari Cley nije. Možda ste prijateljevali?

— Ja sam gradski šerif i ovo što se događa izvan grada to me se... — Grant zastane, a onda se naglo okrene i iziđe iz ureda.

Rose proviri kroz prozor na ulicu, zatim priđe Hanku.

— Ušao je u salun — reče — a ja ću otključati ćelije.

— Ostavite se toga, gospodice Grant — odgovori Brewster — ionako ne možemo iz grada. Killoeovi ljudi motre na konjušnicu.

— Ali ovdje je dovoljno oružja! — promrmlja Gomas. — Možemo se braniti!

— To hoćete, Gomas? — upita Hank. — Čak i onda kad desetak ljudi zapuca sa svih strana i kad više ne budemo imali nikakvih izgleda?

— Ni ovdje nemamo nikakvih izgleda!

Izenada se pred prozorom pojavi Killoeov kauboj i unese se Rose u lice. Djevojka tiho krikne i uplašeno ustukne.

— Ne boj se, djevojko! — naceri se kauboj. — Htio sam se uvjeriti da li se zatvorenici dobro osjećaju.

Rose uzmakne do zida. Kauboj se ponovno naceri, zatim nestane. Djevojka klone na stolac i bespomoćno pogleda Hanku.

— Zar se ne biste mogli poslužiti konjima iz poštanske stanice?

— Ne — Brewster odmahne glavom. — Na njima ne bismo daleko stigli. Mislim da Killoe samo čeka na to da pokušamo pobjeći, pa da nas dostigne i ubije.

— Od vas će prije toga htjeti saznati gdje ste sakrili novac, Hank.

— Da.

Na suprotnoj strani ulice Grant iziđe iz saluna, za časak neodlučno zastane, a onda prijede ulicu i uđe u ured.

— Karte su u redu. Na vašu sreću, Brewster. Slučajno znam da Killoe nije toliko pametan da bi ih obilježio.

— Ima on drugi plan — osmjehne se Brewster.

— Rose nas je htjela osloboditi — reče Gomas. — Zašto vi to ne učinite, šerife? Dobro znate da nije zločin pomoći ranjeniku, a sada ste ustanovili da senjor Brewster nije varao na kartama.

Grant pogleda kćerku i namršti se.

— Nemamo mnogo vremena — reče djevojka. — Ubrzo će se svi vratiti s groblja, a tada ih nećeš moći obuzdati, oče. Moraš se odlučiti, i to brzo!

Tog trenutka do njih dopre topot kopita. Rose požuri do prozora, zatim se okrene i uzbuđeno prošapće:

— Lee! Konj mu je potpuno malaksao!

Grant pogleda kroz prozor i pred salunom spazi konja i jahača. Konj se jedva micao, na njušci mu je blistala pjena.

Dvojica Killoeovih kauboja istrče na ulicu. Jedan prihvati uzde a drugi pomogne Leeju da sjaše. revolveraševo lice bilo je crno od čadi.

— Što se dogodilo?

— Ranč gori! Sve je u plamenu! — promrsi Lee kroz zube. — Kad smo otkrili vatru već je cijela kuća bila u plamenu. Colea i Rana našli smo mrtve na dvorištu. Ostali pokušavaju gasiti, ali više se nema što spasiti.

Kauboj skoči kao oparen i potrči prema groblju.

— Gazda! Brzo! — zaurla iz svega glasa.

— — —

Killoe je stajao kao skamenjen. glave uvučene među ramena. Hal Lee je još uvijek bio na onom istom mjestu na kojem se zaustavio, držao je konja za uzde.

— Ako mu sada nestane i posljednje stado, propao je — reče Rose.

— Kako to? — upita Hank ne shvaćajući.

— U posljednje dvije godine Killoe je prodao gotovo svu stoku. Ostala su mu samo dva stada. Prodajom je zaradio strašno mnogo novaca, ali sada je i novac izgorio.

— Zar je sav novac držao u kući? — iznenadi se Brewster.

— A gdje bi drugdje? Taj ne vjeruje ni vlastitoj sjeni.

Hank ustane s rasklimanoga ležaja i pride rešetkama. Kroz otvoreni prozor ureda vidio je dio ulice i Killoea koji je još uvijek nepomično stajao.

— Ne žalim ga — promrmlja Rose Grant.

— Tim je to učinio — javi se stari Gomas. Ubio je Killoeovu stražu

i potpalio ranč. Mladić je sada poput ranjene zvijeri, senjor Grant.

— Da — odvrati šerif i počeo se po zatiljku.

Killoe se napokon pribrao:

— Konje! Dovedite konje, brzo! zaurla.

— Jadni Killoe — Rose se ironično osmjehne. — Pokušava spasiti ono što se još daće.

Hank pogleda u drugu ćeliju i opazi da niz Juanitino lice teku suze. Sigurno je razmišljala o Timu i onom što ga očekuje kad podivlja la banda krene za njim.

Na ulici zatutnje kopita i kauboji nestanu u oblaku prašine. Jedino je Hal Lee ostao pred salunom, ali trenutak kasnije i on uzjaše i krene za ostalima.

— Jesu li svi otišli? — zabrinuto upita Gomas.

— Naravno — odgovori Grant i pogleda Meksikanca. — Vi niste važni. Sada je i Killoeu jasno da njegovo stado nije rastjerao Brewster, nego da je i to Cleyevo djelo.

Grant pride pisaćem stolu, izvadi iz ladice svežanj ključeva, bez riječi otključa sve ćelije i umornim korakom iziđe na ulicu i ne pogledavši zatvorenike.

XV

Tim se podigne u sedlu i pogleda prema ranču. Licem mu zaigra preziran osmijeh.

— Uništiti ću ti sve, prokleti rančeru — promrmlja. — Uništiti ću te kao što si ti uništio mog oca! Nemo milosti! Oko za oko, zub za zub!

Ništa mu više nije bilo važno. Zaboravio je Juanitu, njihove planove za zajedničku budućnost, snove

o sretnom životu na očevoj farmi. Sve je to sada prošlost, to su želje koje se nikada neće ostvariti.

Tim je znao da stavlja život na kocku. Znao je da je sam protiv cijele Killoeove bande i da nema mnogo izgleda, ali želja za osvetom bila je jača.

Od malih nogu otac ga je učio da cijeni pošten rad, učio ga je da čuva svoje i poštuje tuđe. Što mu je sve to sada koristilo?

U ovom kraju zakon je bio Killoe, a Killoe nije birao sredstva da se dočigne onog što je želio. Protiv njega Tim se mogao boriti samo na njegov način, na silu uzvratiti silom.

Još je nekoliko trenutaka promatrao kako vatra guta Killoeov ranč, a onda okrene konja i nestane u gustoj borovoj šumi.

— — —
Hank se osvrne da se uvjeri je li ga tko slijedi, a onda uđe u konjušnicu, priđe sanduku u kutu, sagne se i izvuče ispod njega zamotak koji je tamo ostavio. Dok se uspravljao u prostoriji se iznenada smračilo. Okrene se i posegne za revolverom. Na vratima konjušnice stajao je agent poštanske kompanije i sumnjičavo ga promatrao.

— Što tražite? — upita prijeteći.

Hank spusti ruku s revolvera, raspkopča kaput i gurne zamotak pod košulju.

— Spremio sam nešto kod vas, prijatelju i sada to uzimam.

— Killoeov novac! Ne želim imati nikakve veze s tim. Razumijete?

— Ako iziđete oдавде i ponašate se kao da ništa niste vidjeli, nitko vas neće u to umiješati — odgovori Hank.

Agent je nekoliko sekundi oklijevao, a onda se naglo okrene i iziđe.

Hank pođe za njim. Kad se ponovo našao na ulici, osvrne se na sve strane, ali nigdje nije bilo nikog. Grad je zamro. Potrči do konjušnice pored saluna. Stari konjušar sjedio je na rasklimanoj klupi pred vratima i mrko ga gledao.

— I on se boji — pomisli Hank. — Boji se za vlastitu kožu kao i svi u gradu.

Ne obazirući se na starca, uđe u konjušnicu, osedla sivca i izvede ga napolje. Konjušar ga je pažljivo promatrao, ali se nije usuđivao ništa reći. Hank mu se osmehne, uzjaše, dotakne prstima obod šašira na pozdrav i krene ulicom prema istoku. Kad se našao pred šerifovom kućom, Grant se pojavi na vratima i dade mu znak da stane. Kroz otvorena vrata Hank ugleda lice mlade Meksikanke.

— Kamo ćete, Brewstere? — upita šerif.

— Potražit ću Tima. Htio bih ga pronaći prije nego što učini novu glupost!

— Znae li gdje bi mogao biti?

— Mogu zamisliti gdje je, šerife. Nije daleko.

— Pričekajte časak. Poći ću s vama. Moram razgovarati s Timom. Još uvijek ne mogu shvatiti da je on sve to učinio.

— Zašto, šerife? Ono što se događa izvan grada nije vaša stvar. Sami ste to rekli — odvrati Brewster i obode konja.

Dayton je bio za njegovim leđima, a pred njim široka dolina prekrivena kržljivim grmljem i visokim kaktusima.

Spusti se noć i jave se kojoti. Hank izjaše iz šumarka u koji se sklonio. U ruci je držao vinčesterku i pažljivo motrio jahača koji mu se približavao.

Nepoznati zaustavi konja, ali još je uvijek bio isuviše daleko da bi mu Brēwster mogao prepoznati lice.

— Tim? — upita tiho.

— Tko je? — vikne jahač.

— Brewster!

Nepoznati polako pride i Hank prepozna mršavo Timovo lice. Mlađić je bio potpuno iscrpljen, oči su mu čudno blistale. Bilo je nečega svirepog u tim očima. Hank se iznenadi koliko se ovaj Tim razlikovao od onoga otprije nekoliko dana.

— Što tražiš ovdje, Brewstere? — oštro upita Cley.

— Vidio sam što si učinio sa stokom na južnom pašnjaku. Pretpostavljao sam da ćeš ovuda proći. Možda i Killoe isto tako misli. Prošle noći bio sam kraj ranča. Killoe i njegovi ljudi bili su uvjereni da sam ja podmetnuo požar u kolibi i u oboru.

— Kako to da si još živ?

— Killoeu sam na kartama odnio priličnu svotu, ali ne nosim ga sa sobom i zato sam još živ. Grantu se nimalo ne sviđa što pucaš ljudima u leđa, Tim. Sam mi je to rekao.

— A da li ti je rekao da se ljude ne smije samo tako vješati?

— Htio bih da znaš što u gradu misle o tebi i tvojim postupcima. Zaradio sam prilično novaca i rado bih ga podijelio s tobom.

— Možda ga imam više nego ti, Brewstere — odvratí Tim.

— Što? — zapanji se Hank.

— Da. Možda ne znaš da je Killoe basnoslovno bogat i da je sav novac čuvao u kući?

— Znam Time. Šerif mi je o tome pričao, ali on smatra da je novac izgorio zajedno s rančem, to su bile papirnate novčanice.

— Ha, ha, ha!

— Koliko je to novaca, Time?

— Vrlo mnogo. Mnogo više nego što sam ikad vidio na jednom mjestu. Čitava gomila. U posljednje dvije godine Killoe je nagomilao užasno mnogo para.

— To sam već čuo. Koliko? — nestrpljivo će Brewster.

— Trideset tisuća dolara. Trebalo mi je vremena da ih izbrojim. Gотово sam se onesvijestio od iznenađenja kad sam vidio koliko ga ima. Ne shvaćam kako mu nije dosta. Zašto je htio i onaj sićušni komad zemlje na kojem je moj otac sijao kukuruz, koji je, na kraju krajeva, i njemu bio potreban?

— Posvuda u ovoj zemlji ima takvih ljudi, Time. U Daytonu nitko nije posumnjao da su ti oca ubili na najsvirepiji način, a da si ti jedva izmakao smrti. Ali ovo što ti sada činiš nije ništa bolje od onog što radi Killoe.

— Ljudi poput njega znaju samo za nasilje. Jedino se njima služe i jedino se njega plaše, zato sam odlučio da razgovaram na taj jedini način koji razumiju. Ako ti novac nešto znači, mogu ti dati deset tisuća.

Hank odmahne glavom. — To sam i mislio. Znao sam da ga ne bi uzeo. Danas sam bio u blizini grada.

Hank se začudi.

— Htio sam saznati što su učinili s tobom. Nemoj misliti da sam zahvalio na tebi. Kad čovjek malo promisli, najbolje je srediti stvari nekim redom. Najprije jedno, zatim drugo. Znao sam s tim da će svi

napustiti Dayton kad saznaju za požar. Moram priznati da sam se iznenadio kad sam vidio da se Grant ne boji Killoea. Zaista te pustio iz zatvora?

— Da. Gdje si sakrio novac?

— Vrló je dobro sakriven. Tako dobro da ga nitko živ neće pronaći. A sada moram dalje, Brewster! Killoeu je preostalo još jedno jedino stado.

— To stado čuvaju trojica kaubojá.

— Znam. Najprije ću podmetnuti požar, a napast ću tek kad stoka počne bježati. Izići ću nakraj s tim banditima.

— Jesi li siguran da su svi Killoeovi ljudi znali kako su njegova goveda dospjela u vaš obor?

— Razumljivo je da nisu, ali svi su mu pomogli da postane to što jest i da prigrabi toliko toga. Zbog toga svi zaslužuju smrt!

— Ne slažem se!

— Zato što si budala, Brewster! Ne možeš me spriječiti da izvršim ono što sam naumio.

Tim Cley podbode konja i pritjera ga pošve blizu Hankovom. Cijev njegove puške dodirivala je Brewsterove grudi.

— Pucat ću u tebe bez najmanje grižnje savjesti ako ćeš me ometati.

I Hank podigne pušku i uperi cijev u Timova prsa.

— Pokušaj — reče promuklim glasom. — Ostat će mi dovoljno vremena da potegnem okidač!

— Zar se ne bismo mogli nagoditi, Brewster? Ti mi smetaš, iako zapravo nemam ništa protiv tebe. Štaviše, morao bih ti biti zahvalan, spasio si mi život. Ali zašto se neprestano miješaš u moje stvari. Zbog mene su te ispremlatili i bili

bi te ubili da si imao Killeov novac uza se. Ne shvaćam kako o tój bagri možeš misliti drukčije nego ja! Hoćemo li se nagoditi?

— Dovoljno si ljudi ubio, Tim. Pokušaj nestati iz ovog kraja, dok još možeš.

— Sve ću ih ubiti, Brewster! Zakleo sam se na očevu grobu da ću kazniti njegove ubojice, ali one je noći bilo tako mračno pa nisam mogao vidjeti tko je to učinio, zato će platiti svi!

— Prije ili kasnije ipak će te uhvatiti, Tim!

— To ćemo vidjeti! — Mladić potjera konja, zagrabi cijev Hankove vinčesterke i pokuša mu je istrgnuti iz ruke. Konji zanjíšte.

Brewster je to očekivao. Snažno udari nogom Timova konja i životinja preplašeno odskoči u stranu. Tim izgubi ravnotežu i stropošta se na zemlju, ali Hanku je pri tom ispala puška iz ruke. Pokuša je iz sedla podići, ali Tim izvuče revolver.

— Ostavi pušku, Brewstere! — zapovjedi i polako ustane. Cijev njegova revolvera bila je uperena u Hankove grudi. Oči su mu bijesno sijevale.

— Sjaši! — naredi podižući vinčesterku sa zemlje. — Uzet ću ti i konja i pušku. Naći ćeš ih kraj posljednjeg stabla na južnom kraju šume, a zatim nestani iz ovog kraja. Jesmo li se razumjeli?

Hank pogleda mladića u oči, pa na pušku u njegovoj ruci. Cijev puške je podrhtavala.

— No što je? Jesi li me razumio? — prosikće Tim — Govori!

— Da Time — Brewster će umorno. — Sve mi je potpuno jasno! Že-

lim ti mnogo sreće. To će ti zaista trebati.

Tim se ironično nasmije, uhvati Hankova konja za uzde, povede ga, idući natraške, do svoga, uzjaše i nestane u mraku.

Hank Brewster gledao je za njim odmahujući glavom. Znao je da će mladić platiti glavom bezumnu želju za osvetom. Ali tu se više ništa nije moglo učiniti.

— — —

Hank spazi konja. Sivac je bio privezan uz drvo na ivici šume. Oprezno se osvrne, zatim mu pride i potapša ga po vratu. Vjerna životinja strese glavom i tiho zarže. Hank gurne vinčesterku u navlaku na sedlu i stavi nogu u uzengiju da uzjaše, ali toga trenutka učini mu se da čuje neke daleke šumove. I konj se uznemiri, kopitom počne kopati zemlju i prestrašeno friktati.

— Tiho! — umiri ga Hank i stavi mu ruku na nozdrve.

Začuje se topot kopita i Brewster u daljini nazre grupu jahača koja se vrlo brzo približavala. Povučee konja u zaklon, a ruka mu se spusti na revolver.

Jahači su stigli do njega. Hank izvuče revolver spreman da ga otkriju, ali jahači projure i nestanu u tami. Topot kopita potpuno utihne.

Hank polako vrati revolver u futrolu, odveže konja, uzjaše i krene u istom pravcu kao i jahači. Nije jahao niti desetak minuta, kad iz daljine dopre prasak revolverskih hitaca, a odmah zatim nebo osvijetli odsjaj vatre i začuje se uplašeno mukanje goveda.

Brewster polako krene. Bilo mu je jasno da ne može ništa učiniti. Možda Tim uspije pobjeći gonjoci-

ma. Killoe će ga ubiti baš kao i njegova oca.

Ponovo odjeknu pucnjevi. Hank obode konja i uspne se uz blagu padinu brežuljka s kojeg je jasno mogao vidjeti što se događa. U dolini je buktala vatra, a visok oblak prašine pokazivao je smjer kojim je nezadrživo bježalo uplašeno stado. Jahači su jurili amo-tamo kao da nešto traže. Bilo je očito da im je Tim pobjegao. Kao i stado, posljednje što je Killoe imao.

Hank krene niz padinu natrag prema šumi. Bio je desetak metara daleko od prvih stabala, kad iz šume izide jahač i krene prema njemu. Hankova ruka strelovito pode prema revolveru, ali ga jahačev glas zaustavi.

— Ostavi to, Brewstere!

— Tim? — začudi se Hank.

— Otjerao sam mu stoku. Njegovi će se kauboji vraški namučiti da je ponovo sakupe.

— Ne traže oni stoku, nego tebe. Time. Jesi li čuvar ubio?

— Nikad ne idem zaobilaznim putem — odgovori prkosno. — To si već mogao shvatiti.

— Killoe nije tako postupao, Time!

— Nego kako?

— Najprije vam je podmetnuo goveda u obor, a to je zaobilazan put. Da sam na Grantovu mjestu uhapsio bih te.

— Ovdje Grant nema što reći. Ovo se tiče federalnog šerifa.

— I on će se pojaviti, Time! Mišliš li na Juanitu? Što će biti s njom? Plakala je zbog tebe.

— Zaboravio sam je, Brewstere. Reci joj to kad je vidiš. Zaboravio sam i nju i sve ostalo do čega mi je bilo stalo!

Hanku se učini da je Timovo lice postalo još bljeđe i čudno ukočeno.

— Znači da je uzalud plakala — promrmlja, okrene konja i krene ivicom šume prema istoku. Nakon stotinjak metara zastane i osvrne se, ali Tim ga nije slijedio. I dalje je nepomično sjedio u sedlu na istom mjestu gdje ga je ostavio.

XVI

Potjera se vraćala u Dayton laganim kasom. Izmoreni dugim jahanjem i probdjevenom noći, ljudi su se jedva držali u sedlima. Lica su im bila uprljana znojem i prašinom i nalikovala na maske, a leševi ubijenih na konjima davali su skupini zastrašujući izgled.

Killoe, koji je jahao na čelu, zauzvisti konja pred šerifovim uredom.

Grant se pojavi na vratima i šutke odmjeri jahače. Spazivši mrtve prijekorno odmahne glavom.

— To nije čovjek! To je pobješnjela zvijer — dovikne Hal Lee. — Nitko nije mogao ni sanjati da je taj lopov tako opasan.

— A tko ga je natjerao na to? Zbog čega je pobjesnio — upita šerif. I pogleda Killoea u oči. — Prije nekoliko dana bio je posve miran momak. Svatko u gradu to može potvrditi. Nikad se nitko nije požalio na njega i nikađa nije došao u sukob sa zakonom.

— Ukrali su nam goveda, prokleti lopovi — promrsi Killoe. — On i njegov otac. Mi samo štitimo svoja prava. Učinili smo ono što se od pamtivijeka radilo sa stokokradicama u ovoj zemlji!

— Da, Killoe — odgovori šerif. — To zvuči pošteno i ispravno. Do

sada vam je uspijevalo da uvjerite ljude kako je istina sve ono što kažete. Tim Cley to zna. Međutim, ovaj put ste pogriješili. Do sada se uvijek događalo da su ljudi ili umirali ili napuštali ovaj kraj, a vi ste uzimali njihovu zemlju. Niste htjeli ni pretpostaviti da će vam jednog dana netko ipak uzvratiti udarac! Ili ste vjerovali da ćete vječno raditi što vas je volja?

— I šerif je protiv nas, gazda! — zasikće Lee. — Svi su protiv nas!

— Je li to istina, Grante? — upita Killoe.

— Ja sam protiv svake vrste nasilja. Iako me se ono što se događa izvan grada ne tiče, ne mogu se složiti da čovjeka samo tako objese. Osim toga, ne vjerujem da govorite istinu. Cley i njegov sin ne bi bili tako glupi da vam ukradu goveda i zatim ih ostave u svom oboru, tako da ih svatko tko prođe može vidjeti. Uostalom, što bi farmer Cley sa stokom. Imao je dovoljno svoje, a onu s vašim žigom mu ionako nitko ne bi htio otkupiti.

— Jesi li čuo, gazda? I on je protiv tebe! — ponovo će Lee. — Brani nitkova!

Killoe polako sjaše da bi na Grantu ostavio što jači dojam, a onda jednom od svojih ljudi dobaci pušku koju je držao u ruci.

— Oče, ulazi u kuću! — vikne Rose. — Valjda se nećeš pogađati s tim ništarijama!

— Bit će bolje da zauzdaš jezik, djevojko — obrecne se Lee.

Djevojka nestane u kući.

Killoe zastane pred trijemom, na korak-dva ispred šerifa koji je stajao na ivici i nadvisivao ga za glavu.

— Gotovi ste, Killoe — promrm-
lja Grant i zlobno se nasmiје. —
Uskoro će vam kauboji pobjeći jer
neće imati posla, a nećete ih moći
ni plaćati. Tim zna što čini.

Rančer se u trenu stvori na trije-
mu. Grant uzmakne do zida kuće.

— Nastavi, Grante — prosikće
Killoe. — Nastavi!

— Preostalo vam je još samo
osam ljudi. Možda i oni razmišljaju
o tom da li im se isplati da za vas
stavljaju glavu u torbu!

— Prokleti brbljivče! — opsuje
rančer i udari šerifa.

Starac se sruši među konje na
cestu. Lee skoči s konja, podigne
starca i udari ga svom snagom.
Grant zatetura i stropošta se licem
u prašinu.

Killoe prezirno pogleda ljude oko
sebe. Uplašeni onim što se dogodilo
šerifu, građani zastadoše kao ukopa-
ni.

— Ako je još netko ovdje protiv
nas, neka to sada kaže! — vikne
Lee.

Killoe je netremice promatrao
Granta koji je s mukom ustao, dote-
turao do saluna i ponovo pao pred
ulazom. Rančer odmahne glavom i
uđe u salon.

Čelavi barmen uplašeno podigne
ruke.

— Ja nemam nikakve veze s tim,
gospodine Killoe — promuca izvan
sebe od straha.

Rančer ga prezirno odmjeri, a
onda se okrenę trojici svojih ljudi.

— Jo, natoči nam piće! Ovaj ovd-
je to očigledno ne može — pokaže
na barmena.

— Gdje je pogrebnik? — začuje
se Leejev glas. Za trenutak zavlada
tišina, zatim pred vratima saluna
prasne hitac.

— Pogrebnika! — zaurla Lee ma-
šući revolverom. — Brzo!

Ponovo zapraštaše hici. Začuje se
zvuket razbijenih prozora.

— Burt — vikne Killoe barmenu
glasom koji nije trpio pogovora —
sve što popijemo i pojedemo zapisat
ćeš na Cleyev račun! Jasno? Taj
prokleti lopov zapalio mi je kuću i
u njoj trideset tisuća dolara.

Ponovo se začuju hici. Neki ljudi
protrče pored saluna.

— Hoću pristojan pogreb! — zaur-
la Lee. — Razumiješ li me, pogreb-
niče! Čuvaj nas se ako sve ne bude
kako treba!

Jo uzme četiri čaše i napuni ih
viskijem.

— Pogledaj što ima u blagajni —
zapovjedi mu Killoe.

— Novac je moj — promuca bar-
men. — Ne možete mi ga oduzeti!
Nemate pravo na to, Killoe!

— Pogledaj koliko ima, Jo! Sve
to možeš zapisati na račun Tima
Cleya, Burt!

Jo otvori blagajnu i istrese novac
na šank. Killoe pokupi jedan dio, a
ostatak gurne prema kaubojima. —
Podijelite!

Ne brojeći, Jo načini tri podjedna-
ko velike gomile i jednu odmah
strpa u džep.

— Ponovo ćemo izgraditi ranč —
reče Killoe. — Novac ćemo potraži-
ti ondje gdje ga ima, pa ma gdje to
bilo. Sve će to ići na Cleyev račun!
Pokazat ću ja vama tko je Owen
Killoe! — vikne, dogradi bocu s vis-
kijem, koju je Jo ostavio na šanku,
i zavitla je u prozor. Krhotine sta-
kla pomiješane s viskijem prsnu na
sve strane.

Rančer mahne i Jo mu doda
novu bocu. Toga trenutka i ostali
kauboji uđu u salon.

— Sahranjuju naše momke — reče jedan. — Čini se da se hulje tome vesele.

— Barmen se više ne veseli — odvrati Killoe. — Neka netko pođe u dućan i pogleda što trgovac ima u blagajni!

Kauboji bez riječi iziđu, ali zastanu vidjevši šerifa kako tetura u ured. Jedan se glasno nasmije, a zatim se uznemiri, jer se Grant ponovo pojavio s puškom i bez opomene pripućao.

Metak je fijuknuo iznad njihovih glava i zabio se u drveni zid saluna.

— Tata! — izbezumljeno krikne Rose.

Kauboji istovremeno potegnu revolvere i zapucaju. Šerif krikne, za-tetura, puška mu ispadne iz ruku i padne leđima na stepenice ispred ureda.

Killoe iziđe iz saluna s čašom u ruci i nasloni se na stup trijema motreći ljude koji su uplašeno uzmi-cali.

— Gubite se! — naredi kauboji-ma. — I ne vraćajte se iz dućana praznih ruku!

Iza Killoeovih leđa pojave se ostali. Na njihovim licima jasno se vidjelo da je viski počeo djelovati.

Hal Lee prvi siđe na cestu potegne revolver i opali u zrak. U tren oka gomila se razbježi.

— Sredit ćemo mi ovaj grad! — zaurla Lee i ponovo zapuca.

Na groblju, stotinjak metara daleko od saluna, jedna prilika uzjaše konja, na kojem je do malo prije bilo privezano tijelo Killoeovog kauboj-a, i pojuri na istok prema planinama.

Rančero-vi ljudi zapucaju za njim, ali udaljenost je bila isuviše velika,

a ni ruke im više nisu bile sigurne. Jahač spretno umakne.

Kauboji su ga ubrzo zaboravili i nastavili neobuzdanom pucnjavom. Dayton je bio u njihovoj vlasti.

XVII

Hank Brewster ugleda jahača na iscrpljenom konju i iziđe iz zaklona. Čovjek naglo zaustavi konja.

— Brewstere! U gradu je pravi pakao! Killoe i njegova banda ubili su šerifa i sada divljaju i pljačkaju.

— Pljačkaju? — ponovi Hank.

— Da — potvrdi čovjek i sjaše. — moram dozvati pomoć!

Brewster pogleda prema zapadu. Sunce je bilo vrlo nisko.

— Kako je daleko do najbližeg grada? — upita.

— Otprilike deset milja, ali pitanje je da li ću tamo naći nekog tko bi nam htio i mogao pomoći. Morali bismo obavijestiti saveznog šerifa, ali ne znam gdje da ga pronađem.

— Možda u Roswellu, tamo je najbliži ured federalnog šerifa.

— To je daleko — promrmlja čovjek i namršti se. — A što je s vama? Zar odlazite iz Daytona?

— Da. Odlazim.

— Kako to tako iznenada?

— Shvatio sam da Timu Cleyu nije potrebna pomoć, a ni on sam ne želi da mu itko pomogne.

— Ali gradu bi trebala vaša pomoć, Brewstere. Killoe ima devetoricu. Jasno vam je što to znači. Najprije su ušli u salun i uzeli sve što su htjeli. nakon toga počeli su puca-ti.

— Shvaćam — promrmlja Hank.

— Toliko da znate! — reče čovjek i uzjaše. — Idem u Artesiju. Možda pronađem federalnog šerifa.

— Nećeš ga pronaći — promrmlja Hank kad se jahač dovoljno udaljio da ga više nije mogao čuti. — Jeffa Tuckera ubili su prije dva mjeseca. Ni sada se ne zna tko je to učinio. Šteta, bio je to divan momak!

Hank gurne ruku u saru lijeve čizme i zadovoljno se osmijehne. Značka opunomoćenika saveznog šerifa Novog Meksika bila je na svom mjestu. Pomisli da je Grantu trebao reći tko je i pomoći mu. Da, trebao je to učiniti, ali sada je kasno. Grant je mrtav. Htio to on ili ne, Hankova je dužnost bila da sada, kad to Grantu nije uspjelo, šepa Killoe. Dobrom starom Jeffu Tuckeru bilo je posve svejedno hoće li Hank pronaći njegova ubojicu odmah ili malo kasnije...

— — —

Pijani smijeh Killoeovih kaubojaz odzvanjao je ulicama Daytona. Grad je bio u potpunoj tami. S vremena na vrijeme odjeknuo bi hitac. Začuo bi se krik prestrašene žene ili plač djeteta, a zatim pucnjava i pijani smijeh.

Tim Cley nasloni se na zid kuće i oslušne. Pucnjava za časak utihne. Tim se prikrade do ugla i proviri u glavnu ulicu. Širok trak svjetla iz saluna osvijetljavao je cestu i čovjeka koji je pijano mahao revolverom i ponovo počeo nasumce pucati oko sebe.

Timova ruka pođe prema revolveru. Mogao je ubiti tu pijanu ništariju, ali se ipak predomisli i povuče u zaklon. Pričeka da mu pijani kauboj okrene leđa, a onda pretrči ot-

voren prostor između dviju kuća do stražnjeg ulaza u trgovinu. Ispod vrata nazirala se uska traka svjetla. Tim snažno udari šakom o vrata.

— Tko je? — začuje se uplašen glas.

— Otvori! — vikne Tim i ponovo zabubnja po vratima.

Trenutak kasnije zaškripi ključ u bravi i vrata se odškrinu. Svjetlost padne pravo na Cleyevo lice. Tim za tren zatvori oči.

— Cley! — promuca trgovac i pokuša zatvoriti vrata, ali Tim je bio brži, proturi nogu između okvira i snažno ih gurne.

— Što hoćete? — javi se trgovčeva žena i prepriječi mu put. — Killoe je uzeo sve. Ništa nam nije ostalo! — Glas joj je odavao bijes.

— Dinamit! — zapovjedi Tim i izvuče revolver.

— Zar nisi čuo da više ništa nemamo? — promrmlja trgovac ne skidajući pogled s uprljanog zavoja na Timovoj ruci. — Zar nam ne vjeruješ?

— Siguran sam da dinamita imaš! Koliko ljudi ima Killoe u gradu?

— Devetoricu — odgovori trgovčeva žena. — Zašto razmirice ne rješavate izvan grada? Nas se one ne tiču!

Ne obazirući se na ženu, Tim zgrabi trgovca za ruku i odvuče ga do polica s robom.

— Uzeli su nam sav novac! — zacvili trgovac.

— Novac me ne zanima! — odvrati Tim. — Hoću dinamit! Hajde, brže! — Cijev Cleyeva revolvera prijeteći zalgra pred trgovčevim licem. — Razumiješ? Samo dinamit!

— Daj mu što traži — umiješa se žena. — Možda se uzajamno poubijaju. Neka ih vrag noži!

Drhtavim rukama trgovac skine s police pregršt dinamitnih naboja i pruži ih Timu.

Cley je ponovo bio pored svog konja, u šipražju na ivici grada. Spretno, kao da čitavog života ništa drugo nije radio, učvrsti fitilj između dinamitnih naboja, sve zajedno umota u papir natopljen uljem i stegne kožnim kaišem, a zatim ponovo uzjaše i vrati se u ulicu iz koje je nešto ranije osmatrao salun. Smijeh i pucnjava pijanog kauboja još je uvijek odzvanjala gradom. Timov konj uplašeno odskoči i propne se, ali Timu uspije da ga smiri. Stigne do ugla glavne ulice. Još jednom pogleda iza sebe, a onda sjaše, uhvati konja za uzde i polako krene prema salunu.

Prozori kuća bili su zamračeni, samo su u salunu gorjele petrolejske svjetiljke. Pred salunom, nasred ceste, stajao je Killoeov kauboj. Nesigurno se njihao i psujući pokušavao napuniti revolver. Pijana vika iz saluna postajala je sve glasnija.

Kad je stigao na desetak metara od saluna, Tim ponovo uzjaše. Kauboj je još uvijek stajao na istom mjestu. Nije ga vidio. Bio je zabavljen revolverom. Tim obode konja i projuri pored njega. Čovjek se iznenadeno okrene, izgubi ravnotežu i padne. Revolver mu u velikom luku izleti iz ruke.

Ne osvrćući se na njega Tim jurne prema salunu, a onda, na desetak metara od ulaza, naglo pritegne uzde, izvuče iz džepa šibicu, kresne njome o saru čizme i prinese plamen fitilju naboja. Traka se šišteći

zapali bacajući iskre na sve strane.

Pijani kauboj podigao se na koljena i pužući počeo tražiti revolver.

Timove oči bile su uprte u fitilj koji je brzo dogorjevao.

— Sad! — vikne i snažno podbode konja mamuzama.

Životinja zaniži i poleti poput munje. U djeliću sekunde Tim spazi otvorena vrata saluna i Killoea pred njima. Dinamit poleti zrakom, pogodi rančera u grudi i padne na stepenice saluna. Killoe vikne, ali Cley ga nije mogao razumjeti. Zaprštaše hici. Rančer istrči na cestu bijesno psujući i zapuca u oblak prašine u kojem su nestali Cley i njegov konj.

Tim osjeti udarac u leđa, ali zaglušujući prasak nadjača njegov krik. Blijesak eksplozije osvijetli čitav grad. Komadi dasaka i greda polete na sve strane. Poveća greda padne na kauboja koji je još uvijek klečao na cesti, i on se sruši kao pokošen.

Killoe pojuri prema konjušnici bijesno mašući rukama.

— Na konje! Na konje! Brže, prokletnici! Ovaj put nam ne smije pobjeći! Sad je naš!

Skupina jahača u divljem galopu izjuri iz grada.

— — —

Daytonom iznenada zavlada grobna tišina. Ljudi su kao skamenjeni stajali na cesti i gledali prema salunu i onom što je od njega ostalo. Cijela nadstrešnica kuće i velik dio krova bili su razoreni. U zidu saluna zjapila je golema crna rupa. Stakla na prozorima bila su razbijena, a krila vrata ležala su rascijepljena u komade.

Barmen Burt stajao je blijed kao mrtvac.

— Sve je otišlo do vraga! — promuca očajničkim glasom. — Pritisak je razbio sve boce! Ni ogledalo nije izdržalo! Upropašten sam!

Svi su bili isuviše zaokupljeni onim što se dogodilo da bi opazili jahača koji se polako približavao. Gomas ga je prvi spazio.

— Senjor Brewster! — iznenadi se starac.

Hank zaustavi konja i pogleda prema salunu, zatim u Gomasa.

— Tim je bio ovdje, senjor Brewster — objasni Gomas. — To je on učinio.

Hank nijemo kimne. Iz daljine dopre odjek hitaca.

— Tko zna, možda su ga već uhvatili — promrmlja stari Meksikanac.

Brewster sjaše i pride kauboju koji je nepomično ležao ispod debele grede. Sagne se i stavi mu ruku na grudi. Bio je mrtav.

— Što vi još tražite ovdje? — upita Gomasa. — Zašto se niste vratili na poštansku stanicu?

— Nismo se usudili, senjor. Killoe i njegovi kauboju bili su ovdje cijeli dan. Siguran sam da će se vratiti čim srede Cleya. Pretražili su sve kuće i oteli sav novac koji su našli. Jedino Granta nisu dirali.

— Zar je Grant živ? — iznenadi se Hank i pogleda prema šerifovu uredu. Rose Grant stajala je pred vratima i šutke ga promatrala.

— Ranjen je, ali sada je već bolje — odgovori Meksikanac.

Brewster priveže konja za preostali stup pred salunom i krene prema Grantovoj kući, praćen pogledima građana Daytona.

Iz daljine ponovo dopre odjek pucnjave.

— Još ga nisu uhvatili — reče netko iz gomile. — Nije ni čudno! Svi su pijani poput zvijeril!

Hank uđe u šerifov ured. Grant je ležao na klupi uz zid. Svjetlost petrolejke ocrtavala je tamne sjene na njegovu izmučenom licu. Bio je bez košulje, a grudi mu je prekrivao širok zavoj.

— Kao šerif potpuno sam zakažao, Brewstere — promrmlja. — Ništa nisam mogao učiniti. Bit će da sam prestar za taj posao.

Hank pogleda Juanitu Gomas koja je sjedila na stolici uz klupu. Oči su joj bile crvene i podbule od plača.

— Nitko tu nije mogao ništa — reče Meksikanka — i nikom neće uspjeti da Tima zaustavi. Njegova je mržnja sada tolika da ga nitko ne može razumjeti, senjor. Projurio je na konju kroz grad i bacio dinamit u salun, iako bi morao znati da ljudi u Daytonu nemaju nikakve veze sa smrću njegova oca.

— Svi smo krivi što su stvari dotle došle — umiješa se Grant. — Nije istina da nas se ono što se dešava izvan grada, na farmama i rančevima, ne tiče. Dayton su osnovali farmeri i rančeri i on od njih živi. Godinama su opskrbljivali grad svojim proizvodima i u njemu kupovali sve što im je bilo potrebno. Građani Daytona bili su dužni da im pomognu u borbi protiv Killoea, ali to nisu učinili.

— Čini se da nitko ne bi uspio spriječiti da se dogodi ono što se dogodilo — odgovori Hank i izađe iz ureda.

Ljudi su još uvijek stajali pred salunom i živo raspravljali.

— Pucnjava je prestala — reče netko.

— Možda im je opet umakao — odvrati Hank prilazeći im.

— Kad je projurio pored naše kuće, vidio sam da se nekako čudno drži u sedlu — doda drugi. — Sigurno je bio ranjen.

— Cley je napao grad, a to nika-ko nije smio učiniti — javio se treći. — Ako i uspije pobjeći Killoeu, neće izvući živu glavu. Zbog takvog djela svaki će ga sud osuditi na smrt.

— Neće se izvući — ponovo se javi onaj drugi. — Killoe i njegova banda dobro znaju svoj posao. Nije im to prvi put da kroje pravdu onako kako to njima odgovara. Ali što će biti s nama... više nećemo smjeti na ulicu a da ne riskiramo da nam pijani kauboj ne prosvira metak kroz glavu!

— O tom si trebao ranije razmišljati, prijatelju! — dobaci mu Hank i ironično se osmjehne. — Sad je kasno.

XVIII

Killoe podigne ruku i zaustavi konja. I ostali stanu. Napeto su osluškivali.

— Naći ćemo ga pa makar ga gonili na kraj svijeta! Jeste li razumjeli? — Rančerovo lice bilo je izobličeno od bijesa. — Nećemo odu-
stati dok ga ne pronađemo!

— To je besmisleno, gazda — odgovori Hal Lee. — Taj čovjek više nije posve normalan. Sve će nas ubiti! Jednoga po jednoga!

— Zar ga se bojite, prokletnici? — opsuje Killoe. — Bljedne kukavice!

Moramo ga šćepati! Siguran sam da je negdje u blizini! Čim mjesec izađe, pronaći ćemo ga. Podijelit ćemo se, po dvojica na svaku stranu! Bill, ti ćeš sa mnom!

Rančer okrene konja i potjera ga prema jugu. Bill krene za njim. Ubrzo utonu u tamu. Hal Lee pogleda ostale kauboje. Na licima im se vidjelo da se boje.

— Što je momci? — upita Lee. — Da vas možda nije strah?

— Ne budi glup, Hal — odgovori jedan. — Meni se taj Cley uopće ne sviđa. Siguran sam da ga nećemo pronaći. Možda postoji pravda i momak se uspije izvući i pobjeći.

— Ne budali! — obrecne se Lee. — Uplašio si se kao stara baba. Taj Cley je do sada imao više sreće nego pameti, to je sve. Istina je da poznaje ovaj kraj bolje nego mi i da je utuvio sebi u glavu da nas sve pobije.

— Posve je svejedno kako to čovjek nazove, ali mi se bojimo, a i samo sebi izgledamo glupi. Uvijek smo plesali onako kako je gazda svirao a da nikad nismo razmišljali o njegovim naređenjima. Nitko od nas nije ni sanjao da bi to jednom mogao platiti svojom glavom.

— Isuviše pričaš! — odvrati Lee. — Bit će bolje da krenemo. Hajde, po dvojica na svaku stranu, onako kako je gazda naredio!

Kauboji pogledaju jedan drugog. Sada ih je bilo još samo šest, zajedno s Leejem.

— Možeš poći sam — javi se Jo, kojém je, dok je poslovaó za šankom u salunu, u džep kaputa zalutala boca viskija. Leejevom oštrom oku to nije promaklo.

— Da, možeš krenuti sam — ponovi Jo nesigurnim glasom, što je

dokazivalo da u boci nije mnogo ostalo. — Mi ostali poći ćemo zajedno. Tako su veći izgledi da ostanemo živi.

Ostala četvorica potvrdno kimnu.

— Gazda to ne treba saznati — javi se jedan. — Tražili smo i nismo ga našli, pa smo se vratili u Dayton.

— Naravno — složi se Jo. — Bit će najbolje da se odmah vratimo. Sigurno je sigurno!

Halovo lice se smrači, a ruka na revolveru nervozno zaigra.

— Nisam to od tebe očekivao Jo! — promrmlja.

— Zašto izigravaš junaka, Hal? — odvrati mu Jo. — Razmisli malo! Ono što je gazda uspio ubrati u Daytonu, nije mnogo. Tko zna kako će nas dugo moći plaćati. Ja ne namjeravam raditi za lijepe oči, a vjerujem ni ostali. Hajde, idemo!

Petorica jahača prođu pored Leeja i upute se pravcem iz kojeg su došli.

Lee je zamišljeno gledao u tamu u kojoj su nestali Killoe i Bill, onda naglo okrene konja i pojuri prema Daytonu.

— — —

Pun mjesec pojavi se iznad oštarih vrhova planina i osvijetli visoko šipražje. Dva jahača s puškama u rukama oprezno su jahala uz rub šipraga. Jedan se iznenada zaustavi.

— Tamo! — vikne i pokaže lijevo od sebe na povišok grm.

Iz grma prasne pucanj i jahač kriknuvši padne s konja.

— Pogodio me, proklet bio! — prostenje Bill i uhvati se za grudi.

Njegov konj, uplašen pucnjem i bez gospodara, pojuri niz preriju.

Killoe polegne po vratu konja, nanišani i opali. Konj pod njim se

propne i u divljem trku poleti prema obližnjem šumarku. Meci zafijuču oko rančerove glave, ali nijedan ga ne pogodi. Tek nakon stotinjak metara Killoe uspije umiriti konja i ponovo pojaše prema žbunju. Sijevne hitac. Rančеров konj poskoči i sruši se na bok. Killoe jedva iskoči iz sedla da ga konj ne prignječi. Puška mu ispadne iz ruke.

— Cley! Sad ćeš pravo u pakao! — zaurla rančer i potegne revolver.

Jedan metak prozuji mu tik pored uha i on bjesomučno zapuca. Začuje se njiska konja i topot kopita. Killoe potrči u žbunje, ali bilo je kasno. Jahač je bio izvan dometa njegova revolvera.

— Cley, nećeš mi pobjeći! — vikne Killoe. — Znam da si ranjen i da ćeš se negdje skloniti. Pronaći ću te!

Umjesto odgovora Cley ispalio još jedan hitac iz puške, ali metak prozviždi iznad rančerove glave.

Tim nestane u tami, a prerijom ponovo zavlada tišina. Čulo se samo zavijanje kojota.

Bijesno psujući, Killoe priđe Billu. Kauboj je nepomično ležao a iz usta tekao mu je tanak mlaz krvi. Bio je mrtav.

Killoe spazi Billova konja. Stajao je nekoliko metara podalje i kopitom kopao zemlju. Rančer mu oprezno priđe. Umirujući ga, skoči u sedlo i pojuri na jug, u pravcu kojim je krenuo Cley.

— — —

Kad se uvjerio da je dovoljno daleko odmakao Killoeu, Tim skrene na istok među visoko vulkansko stijenje. Kamenita staza vijugavo se uspinjala i postajala sve uža. Dobro je poznao taj put do male, skrive-

Biblioteka kriminalističkih romana

**Izlazi svakih 14 dana
(u ponedjeljak)
Cijena 7 dinara**

ne spilje, za koju osim njega nitko drugi nije znao. Bio je užasno iscrpljen. Iz rane na grudima još je uvijek kapala krv. S muko~~m~~ sjaši, priveže konja za krčljav grm, koji je skrivao ulaz u pećinu, i teturajući uđe u sklonište.

U pećini nije bilo mnogo prostora, ali jedan se čovjek u njoj mogao udobno smjestiti. Tim je ranije bio donio nekoliko gunjeva i nešto hrane, tako da je, nakon toga što su Killoe i njegovi kauboji napali farmu i ubili oca, u pećini našao privremeno skrovište u koje se vraćao svake noći. Pod veliki kamen u kutu pećine sakrio je i Killoeov novac, sve rančерово bogatstvo, trideset tisuća dolara.

Krajnjim naporom Cley se dovuče do ležaja. Osjećao je da mu ponestaje snage i da gubi svijest.

Osvijestio ga je snažan bol u desnoj strani grudi. Iako mu se vrtjelo, Tim se pridigne i dopuže do izlaza iz pećine, uhvati se konju za uzde, natjera ga da klekne i nekako se uzveru u sedlo. Morao je u Dayton. Znao je da će se Killoe, kad ga ne nađe, ponovo vratiti u grad. Bio je svjestan da je rana teška i da mu možda više nije preostalo mnogo vremena da osveti oca i farmere kojima je Killoe na najsiroviji način oteo zemlju.

Nadao se da će mu dostajati snage da stigne do grada.

XIX

Iz daljine se začuje topot mnogobrojnih kopita. Ljudi uplašeno uzmaknu. Pojave se jahati.

— Vidi Brewstera! — uzvikne Lee, — Na tebe smo posve zaboravi-

li! Jesi li vidio što je tvój prijatelj učinio?

Hank se povuče nekoliko koraka nastojeći da svu šestoricu drži na oku.

— Priznaj, Lee, tko je stavio Killoeova goveda u Cleyev obor! — reče pazeći na svaki Leejev pokret.

— Što se to tebe tiče, Brewstere? podrugljivo upita Lee. — Radije nam reci gdje je novac! — nastavi silazeći s konja. — Mislim na novac koji si uzeo gazdi na kartama.

— Ovdje je, Lee, kod mene. ali bit će bolje da mi ne prilaziš. Ostani gdje jesi! Gdje vam je gazda?

— Ne znam. Juri Cleya, a možda ga je već i uhvatio. Hajde, daj amo novac!

— Ne pada mi na pamet!

Lee se naceri i pogleda preko ramena. I Jo je sjahao i stao pored svog konja.

— Jesi li čuo, Jo? — upita Lee. — Ne želi dati pare.

— Zaradio sam ih poštenom igrom — odgovori Hank.

— To svatko može reći — promrsi Lee kroz zube.

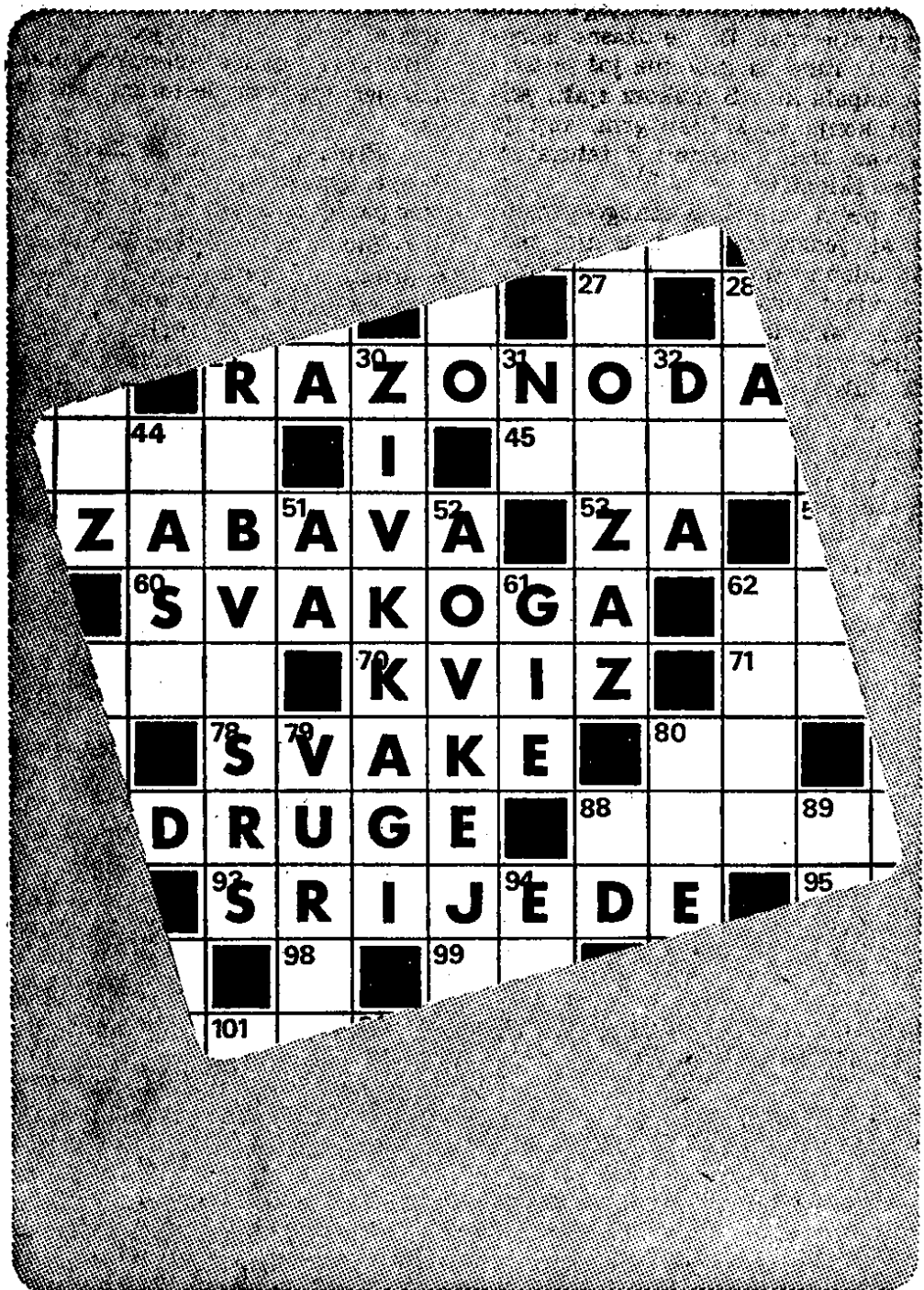
— Nije li tako, Jo?

Jo krene nekoliko koraka ulijevo, kao da želi spriječiti da Brewster i njega i Leeja može istovremeno vidjeti. Leejeva desnica polako krene prema drški revolvera.

— Ostavi revolver, Lee! — začuje se Grantov glas. Stari šerif stajao je pred svojim uredom naslonjen na stup trijema. Puška je bila upearena u Leejeva leđa.

Lee se munjevito okrene i u okretu potegne revolver. I Brewster trgne revolver.

— Ovdje sam, Brewstere! — vikne Jo.

Grantova puška zagrmi. Hank se okrene i opali istovremeno s Joom. Joov metak okrzne ga po ruci, ali njegov metak pogodi kauboju posred grudi. Jo zatetura, raširi ruke, revolver mu ispadne i on se stropošta u prašinu.

I Lee povuče okidač, a Grant kriknje i padne na koljena.

Hank se otkotrlja u zaklon iza gomile dasaka i nanišani. Lee se okrene prema njemu i opali. Prvi metak zarije se u zemlju metar pored Hanka i zaspe mu lice prašinom. Drugi metak prozui mu iznad glave i zabije se u zid saluna. Brewster skoči na noge. Leejev treći metak prozui mu pored desne noge. Hank opali tri puta za redom.

Lee za trenutak zastane kao ukopan, razrogačenih očiju, kao da ne vjeruje da je pogođen, a onda mu ruke klonu, tijelo se opusti i on se sruši.

Ostali kauboji nepomično su sjedili u sedlima. Hank krene prema toj četvorici, iako mu nije bilo jasno što bi trebalo učiniti. Iznenada iz svih kuća počnu izlaziti ljudi. Mnogi su imali puške u rukama.

— Bježimo! — vikne jedan kauboj. — Sve će nas poubijati!

Konji pojure i Hank u posljednji čas odskoči u stranu. Ispod trijemova zapraštaše hici. Meci zazvižde oko ušiju kauboj, ali jahači nestanu u oblaku prašine.

Za trenutak zavlada tišina, a onda netko poviče:

— Još je živ! Brzo zovite doktora!

Hank napuni revolver, vrati ga u futrolu i uputi se prema šerifovoj kući.

Bob Grant ležao je na klupi bljed, okrvavljene glave. Hank mu

pride i pogleda ranu. Metak je okrznuo čelo i ostavio dugačku posjekotinu.

— Što se dogodilo? — upita šerif otvarajući oči.

— Lee i Jo su mrtvi. Ostali su pobjegli — odgovori Brewster.

Rose, koja je sjedila pored oca i pokušavala zaustaviti krvarenje, podigne glavu. Njene krupne, crne oči zagledaju se u Hanka.

— Zašto sve to činite za nas? — upita.

— Zato što znam da je Tim Cley nevin, zato što su Killoeovi kauboji i mene napali — odvrati Hank. — Ne volim kad bez razloga pucaju na mene.

XX

Jahač je neopažen ušao u grad. Vidjeli su ga tek kada je već bio stigao pred Grantovu kuću.

— Brewster! Šerife! — vikne čovjek ulazeći u šerifov ured. — Tim Cley je ovdje!

Hank istrči na ulicu i ugleda Cleyeva konja pred salunom. Tim je više ležao nego sjedio u sedlu. Lice mu je bilo okrvavljeno, a košulja u dronjcima.

— Brewstere? — upita slabim glasom.

— Da, ja sam, Time.

Cley se zakašlje, ali se nekako uspravi u sedlu, a pogled mu skrene na Leejevo i Joovo mrtvo tijelo uz rub ceste.

— Zar nijedan više nije ovdje? — upita. — Nijedan od Killoeovih ubojica?

— Ne — odgovori Hank. — Pobjegli su.

**Moda, kozmetika,
domaćinstvo**

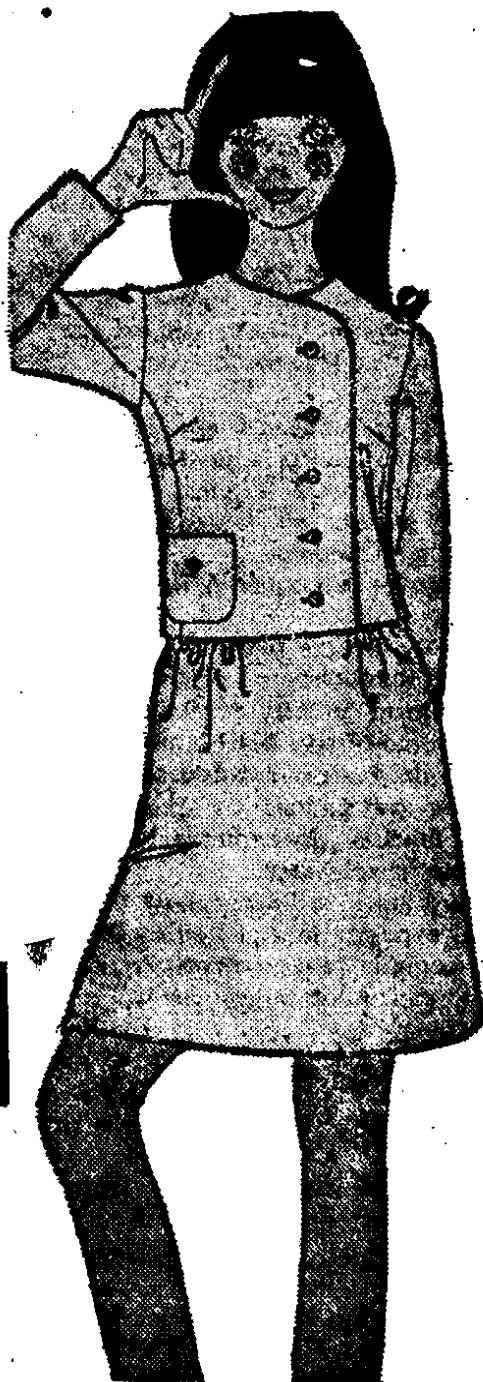
**Savjeti
liječnika i
psihologa**

**Novela, roman,
zanimljivo štivo**

**ukratko: SVE
ŠTO ZANIMA
SUVREMENU
ZENU**

Svijet

**jugoslaven-
ska ženska
revija**

— Dopustio si im da umaknu? —
proustaje Tim, a u očima mu zais-
kri bijes.

— Ubijanje jednom ipak mora
prestati. Time. Nisu svi mogli pod-
metnuti goveda u vaš obor.

— Ali su svi znali Isprva sam i
ja mislio da je to djelo samo nekoli-
cine, ali sada znam da su sudjelova-
li svi. Inače ne bi ostali uz Killoea
nakon toga što mu je izgorio ranč.

— Brewstere! — začuje se uzbud-
jen glas iza Hankovih leđa. — Kil-
loe dolazi!

Hank se okrene i spazi rančera
na Billovu konju, s puškom u ruci.
Stajao je u sjeni trijema, pedesetak
metara daleko od Tima. Prikrao se
sporednom ulicom.

Brewster se povuče nekoliko kora-
ka.

— Obojica ste ovdje! — naceri se
ranč. obode konja i priđe bliže.

— Dosta je bilo ubijanja, Killoe
— javi se Grant koji je uspio dote-
turati do vrata s revolverom u ruci,
ali jeknuvši padne.

— Oče! — Rose istrči iz kuće i
klekne pored njega.

Hank se htio okrenuti da vidi što
je sa šerifom, kad Killoe opali. Me-
tak pogodi Hankov revolver, koji u
visokom luku odleti na cestu.

Istovremeno i Tim trgne kolt, ali
prije nego što je uspio zapeti oroz,
ranč. po drugi put opali. Cley izgub-
i ravnotežu i klizne s konja u pra-
šinu, otkotrlja se nekoliko metara i
ostane nepomično ležati. Uplašen
konj projuri pored Killoea dižući
oblak prašine.

Tim s metkom podignom na glavu
pokuša ustati, ali ga pogodi slijede-
ći ranč. metak. Tijelom mu pro-
đe trzaj, a onda se ispruži s licem u
prašinu.

Hank pogleda prema svom revol-
veru. Ležao je suviše daleko.

— Rose, pomози mi! — zastenje
Grant iz ureda.

— Ne smiješ ustati, oče! — začu-
je se djevojčin glas.

Killoe skoči iz sedla i napne oroz
puške prije nego što se Brewster
usprio približiti koltu.

— Hajde! Dohvati ga! — vikne
ranč. a lice mu se razvuče u de-
monske osmijeh. — Hajde, pokušaj!

Hank krene prema revolveru.
Kad se našao na korak od njega,
polako se sagne i ispruži ruku, ne
skidajući pogled s Killoea.

Ranč.ova puška zagrmi i metak
se zarije u zemlju desetak centime-
tara od Brewsterove ispružene
ruke. Killoeov podrugljiv grohot
zaori ulicom.

Hank je znao da će se ranč. poi-
gravati s njim sve dok mu to ne
dosadi. U trenutku kad Hank dohva-
ti revolver, ako to uopće i pokuša,
pogodit će ga Killoeov metak. S
tako male udaljenosti ranč. nije
mogao promašiti.

— Što je, Brewstere? Ne želiš re-
volver? Dobar si ti momak! — Ran-
č. se nasmije. — Cijelo si vrijeme
pomogao tom lopovu Cleyu, zar ne?

— Nisi ga smio ubiti, Killoe! —
reče Hank da dobije na vremenu.

— Nema veze! Cley više nije va-
žan! Sad si ti na redu!

— Zaboravio si da je Tim uzeo
novac iz tvoje kuće prije nego što
ti je zapalio.

Ranč. se trgne kao da ga je po-
godio nevidljiv udarac. U uzbud-
nju potegne zatvarač puške, iako je
metak već bio u cijevi.

— Što si rekao? — upita prijete-
ćim šapatom.

— Tim ga je sakrio, ali nikad nećeš saznati gdje — nastavi Brewster. — Samo ti je on to mogao reći.

— Lažeš, Brewstere, proklet bio! — opsuje Killoe.

— Možda je lagao kad mi je to rekao, ali znao je o koliko se novaca radi. Trideset tisuća dolara! Htio mi je dati jedan dio.

Rančerove ruke bijesno su stezale pušku.

— Reci gdje je novac! — procije-di kroz zube.

— Ne znam, Killoe. Rekao mi je da ga je sakrio tamo gdje ga nitko ne može naći.

— Ne vjerujem ti! Govori gdje su pare!

— Žao mi je, Killoe. Možda bi mi i rekao da sam ga pitao, ali to me uopće nije zanimalo.

— Moraš znati, podli lažljivče! — Rančer korakne prema Brewsteru. Lice mu je bilo izobličeno od bijesa. Kad je prišao dovoljno blizu, okrene pušku i zamahne kundakom. Hank se sagne. Kundak udara u stup trijema i slomi se.

U istom trenutku Hank zamahne desnicom i pogodi Killoea posred lica. Rančer zatetura. Hank zamahne još jednom i pogodi ga u grudi. Killoe padne, ali u padu potegne revolver.

Hank zastane. Nije znao što da učini. Killoe se digne, potegne oroz revolvera i upravi ga u Brewstero-ve grudi.

— Gdje je novac, Brewstere? — ponovi. — Imaš tri sekunde vremena. Ako se do tada ne sjetiš, gotov si! Jedan...

Brewster uzmakne, ali njegov kolt ležao je isuviše daleko. Bilo je besmisleno da pokuša.

— Dva! — brojio je Killoe.

— Spusti revolver ili si mrtav! — začuje se grub ženski glas iza njegovih leđa.

Killoe se trgne kao ošinut gromom. Polako okrene glavu.

— Cora! — preneraženo promuca.

— Mislio si da ćeš me se tako lako riješiti! Pogriješio si, Owen, i sad ćeš platiti! — vikne Cora Starr dižu-ći pušku.

— Već je platio — javi se Brewster. — Izgubio je sve što je imao, Ne miješajte se, Cora, inače će ubiti i vas.

— Baci pušku! — zaurla Killoe i okrene se prema Cori. Hank se povuče korak unatrag. Djevojka je neodlučno gledala u njega.

— Bacite pušku, Cora — reče Hank. — On neće prezati da ubije i ženu!

Djevojka ustukne nekoliko koraka, ali ne ispusti pušku.

— Novcem koji si mi dao kupila sam konja i pušku — reče. — Vratila sam se ovamo da te ubijem, Owen. Tako podla ništarija kao što si ti ne zaslužuje da živi.

— Pucat ću! — vikne Killoe.

Cora ponovo pogleda Hanka, a onda spusti pušku. Hank se povuče još nekoliko koraka. Killoe ga je slijedio u stopu.

— Gdje su pare? — ponovi rančer. — Gdje ih je sakrio?

Brewsteru se učini da se Tim pomakao. Cley je sada ležao po strani, iza rančerovih leđa, a Killoe ga nije mogao vidjeti.

Iznenada, Cley se podigne na koljena, a u ruci mu se stvori revolver.

— Killoe! — vikne slabim glasom.

Killoe se munjevitokrene i preneraženopogleda Tima.

— Još si živ! Gdje su pare, prokletnice?

— Sad ćeš u pakao, Killoe! — prostenje Cley i pritisne okidač.

Zagrmi hitac, Killoe se trgne, za trenutak se ukoči, a onda se okrene oko sebe i padne. Pokuša se pridići, ali to mu ne uspije. Tijelom mu prode drhtaj, revolver mu isklizne iz ruke i on se umiri.

— Proklet bio, Killoe! — prostenje Tim, glava mu mlitavo klone i on padne na lice.

Gradom zavlada čudna tišina.

— Bila sam uvjerena da je jednostavnije ubiti takvog nitkova — prošapće Cora prilazeći Brewsteru.

Ljudi počnu izlaziti iz kuće i prilaziti nepomičnim tijelima na cesti. Okrenu ih na leđa. I Cley i Killoe bili su mrtvi.

Hank se okrene Cori Starr.

— Dodite! Možda u salunu postoje dvije sobe u kojima se može prenoćiti. Sada nam je najpotrebniji odmor.

XXI

Očiju punih suza, Juanita je klečala pored Timova groba i ukrašavala ga prerijskim cvijećem. Cora Starr, Rose Grant i Hank Brewster stajali su pored nje.

— Mrtvima treba oprostiti! — reče Meksikanka, ustane, obriše suze i pogleda Coru.

— Nekima — odvratila Cora — a neki to ni mrtvi ne zaslužuju.

Hank se okrene i zajedno s Rose krene prema Grantovoj kući.

Bob Grant ležao je na krevetu u sobi iznad ureda. Čelo mu je bilo

omotano zavojem. Kad je Hank ušao, šerif se uspravi. Na licu mu se pojavi umoran smiješak.

— Hvala vam, Brewstere — reče i pruži mu ruku. — Učinili ste ono što je bila moja dužnost. U Daytonu će opet vladati red i mir. Barem tako dugo dok se opet ne pojavi kakav Owen Killoe. Priznajem, zakazao sam. Prestar sam za šerifa. Morat ću ustupiti mjesto mlađem. Brewster, biste li vi prihvatili tu dužnost?

Hank se osmijehne i odrečno odmahne glavom. Osjeti kako ga u čizmi žulja značka zamjenika saveznog šerifa.

— Ne, Grant, ne bih. Ne sviđa mi se u Daytonu, a imam i svog posla. Osim toga, što vi znate o meni? Ne možete ponuditi značku gradskog šerifa čovjeku za kojeg ne znate ni tko je ni odakle je.

— Istina je, ne znam mnogo o vama, ali dovoljno sam star i imam dovoljno iskustva da mogu ocijeniti čovjeka. Znam da ste u redu. U protivnom se ne biste umiješali u sve to i stavili vlastitu glavu na kocku da pomognete Timu. Cleyu onda kad se nitko od nas to nije usudio učiniti.

— Možda to i ne bih učinio da ona trojica Killoeovih kauboja gore u planinama nisu počela pucati na mene.

U tom trenutku uđu Juanita i Rose.

— Niste trebali reći ono o novcu — obrati se Rose Brewsteru. Glas joj je zvučao prijekorno, ali njezine crne oči promatrale su ga s neskrivenim divljenjem. — Cijeli grad je poludio.

Hank je začuđeno pogleda.

— Ne shvaćam! Zašto?

— Svi muškarci Daytona krenuli su u potragu za Killoeovim dolarima — objasni Rose Grant. — Svaki se nada da će ih upravo on pronaći.

Juanita je stajala u kutu sobe i tiho jecala.

— Teško nama ako ga pronađu — promuća kroz suze. — Tada će sve početi iznova.

Rose priđe Hanku.

— Zar vam ništa bolje nije palo na pamet? Niste to rekli samo da dobijete na vremenu, da zadržite Killoea. Htjeli ste da on to sazna, zar ne? Niste znali da je Tim još živ i da bi još mogao pucati?

Hank pogleda šerifa, ali Grant je šutio.

— Zašto ste cijeli grad zaludili s tim parama? — Nastavi Rose.

Brewster se počeo po glavi i pogleda najprije djevojku, zatim njezina oca.

— Može li čovjek u ovom gradu učiniti išta dobro? — upita zlovoljno.

— Ispravno ste postupili, Brewster — promrmlja Grant. — Krivnja je na nama ostalima. No, možda ipak ne pronađu novac.

— Neće ga naći — javi se Juanita. — Ono što Tim jednom sakrije, nitko više ne može pronaći.

— Nadaймо se — odgovori Brewster i izađe iz sobe. Spusti se stepenicama u šerifov ured, otvori vrata i pogleda niz ulicu. Iako je bilo rano prijepodne, grad je bio gotovo pust. Tek tu i tamo igrala su se djeca ispred kuća. Dječaci su se igrali drvenim puškama i živo su se prepirali tko će od njih biti Brewster a tko Cley. Killoe nitko nije htio biti.

Hank se nasmije i uputi prema salunu.

Barmen Burt upravo je pokušavao

raščistiti prostor oko šanka od polomljenih stolova i stolica i razbijenog stakla. Cora Starr stajala je naslonjena na šank i igrala se praznom čašom. Kad ugleda Hanka, lice joj ozari smiješak.

— Znate li, Hank — reče prilazeći mu — Burt i ja ćemo se vjenčati! Što kažete?

— Čestitam. Cora! — osmjehne se Brewster.

Burt priđe šanku, natoči čašu viskija i pruži je Brewsteru.

— Ovo ide na račun kuće, Brewster! Živjeli!

Hank ispije, a onda posegne rukom u njedra, izvadi zamotak s novcem i pruži ga Burtu.

— Evo, ovaj sam novac zaradio od Killoea u poštenoj igri. Neka

vam posluži! — reče, okrene se i izi-
de iz saluna.

Jarko sunce zaslijepi ga tako da
je morao zatvoriti oči. To ga podsje-
ti da mora kupiti šešir, jer je stari
stetson izgubio prošle noći provlače-
ći se šikarom u potrazi za Timom.
Morao je kupiti i još nešto opreme
za put. Za sve to imao je dovoljno
vlastitog novca.

— — —
Hank je u konjušnici polako spre-
mao stvari u bisage, osedlao sivca,
izveo ga u dvorište i uzjahao.

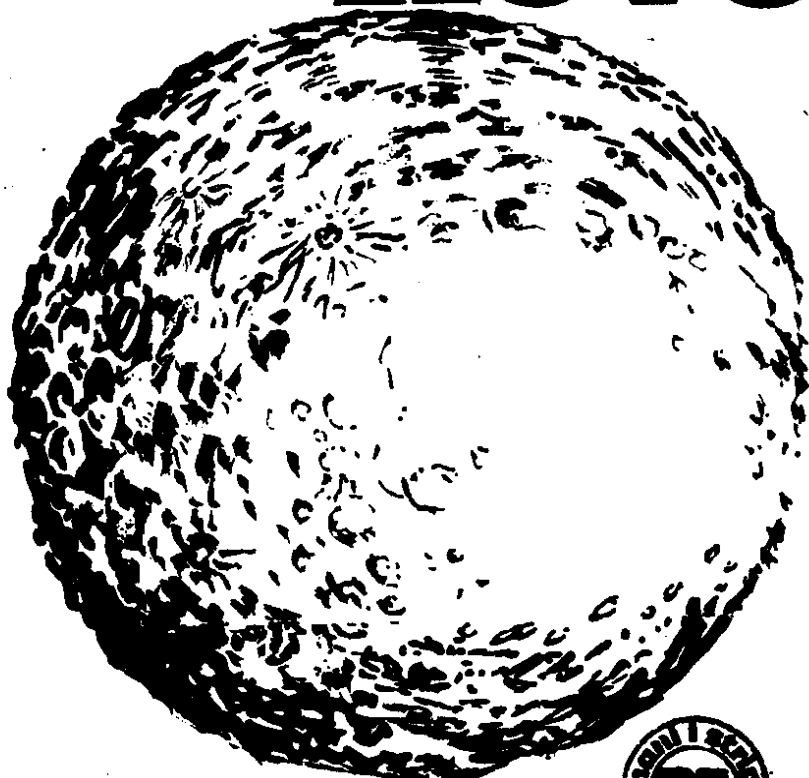
Napuštao je Dayton. Nadao se da
će ubrzo zaboraviti sve što se dogo-
dilo. Ni samom mu još uvijek nije

bilo jasno da li se zaista trebao u-
miješati u sve to. Kao predstavnik
zakona to mu je bila dužnost, ali
zbog toga je zanemario svoj zada-
tak. Trebao je pronaći ubojicu Jef-
fa Tuckera, uhapsiti ga i odvesti u
Santa Fe.

Dok je jahao obalom Rio Penasca
prema Roswellu i kad je Dayton
bio već daleko iza njegovih leđa,
shvati da će se opet umiješati ako
tamo dolje, među vulkanskim stije-
njem, naiđe na čovjeka u opasnosti,
opkoljena grupom bandita poput
Leeja, Joa i njima sličnih, da će se
umiješati u borbu i pomoći slabi-
jem.

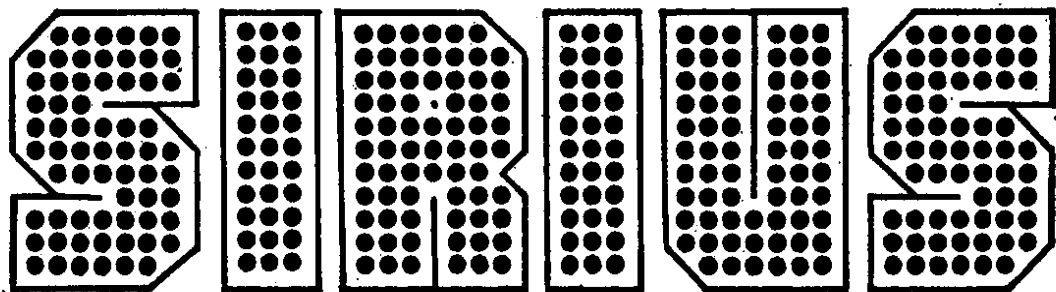
A Jeff Tucker će opet morati pri-
čekati da bude osvećen.

ново!

BIBLIOTEKA ZNANSTVENE FANTASTIKE

10d

ljetna iznenađenja vjesnikovih revija

ROMANI I STRIPOVI

Popaj — popularni junak stripa i njegovi prijatelji, novo je izdanje koje će se pojaviti na kioscima već 23. lipnja!

Sirius — biblioteka znanstvene fantastike najboljih svjetskih autora, izlazi 5. srpnja.

BIS — biblioteka izabranih stripova, na povećanom broju stranica uz nepromijenjenu cijenu i u novu ruhu!

•KVIZ• — NE ZABORAVITE!

U srijedu, 7. srpnja, na svim novinskim kioscima naći ćete jedinstveno izdanje **•LJETO 76•**. To je almanah zabave, odmora i rekreacije. Na 80 stranica, **•LJETO 76•** objavljuje skandinavske križaljke s temom Montreala i ljeta!

S •KVIZOM• NA MORE, U PLANINE, NA VIKENDI!

•FOKUS•

Događaji koji su uzbudili svijet! U svakom broju, na posebnih 6 stranica ljetne razonode: **zagonetna priča, križaljke, odgonetke...**

•IZBOR•

Svijet sažet na 200 stranica — **•Izbor•** u ruci, svijet na dlanu! Turizam u svijetu i kod nas — poseban prilog u srpanjskome broju!

•TINA•

•TINA• LIST ZA MLADE — ČITAJTE •TINU• — UPOZNAJTE SEBI SLICNE. Serija reportaža o mladima na ljetovanju, savjeti i upute kamo i kako putovati, ljetna moda i kozmetika te ostala sadržajna i grafička iznenađenja.

ČITAJTE •TINU• DA VAS BRIGE MINU!

•VIKEND•

Za one koji žele pravi odmor, **•Vikend•** je, za ova tri ljetna mjeseca, pripremio posebno izdanje na 112 stranica. Zabavite se na plaži, uz zanimljiv kviz što ste bili i kakvi ste, uz savjete kroz igru iz kineske knjige mudrosti I Čing, uz najbolji humor svijeta, uz zanimljive romane i novele, uz 40 recepata za roštilj i gradele te uz mnogo drugih ugodnih iznenađenja.

NE ZABORAVITE: REVIJA •VIKEND• — NAJEFTINJI VIKEND NA SVIJETU!

Informativno-revijalna izdanja NIŠP »VJESNIK« pripremila su za ljetnu sezonu brojna iznenađenja. U trenucima odmora očekuju vas raznovrsni i zanimljivi sadržaji koji će vas informirati o događajima u zemlji i svijetu, ali i obilje zabave i razonode. U doba velikih turističkih seoba, vaša omiljena izdanja bit će vam nadohvat ruke i pomoći će vam da uspješnije provedete ljetni odmor. Želimo vas upozoriti na samo neka iznenađenja koja vas očekuju, a sve ostalo prepustit ćemo vašem »otkrivanju«!

»STUDIO«

STUDIO

»STUDIO« LJETUJE S VAMA, LJETUJTE I VI S REVIJOM »STUDIO«. »STUDIO« u ljetnom ruhu: vaše olimpijsko ljetno u koloru, »Studijeva« priča, ekskluzivni feljtoni, »STUDIO« vas vodi kroz najpopularnije ljetne priredbe i događaje. SA »STUDIJE« NA ODMORU SVAKODNEVNO PLANIRAJTE VEČER PRED TELEVIZOROM!

»START«

START

List modernog čovjeka. U ljetnim brojevima »STARTA« očekuju vas brojna iznenađenja — više razonode, humora, informacija o ljetnim zbivanjima kod nas i u svijetu... Startajte uspješno u turističku sezonu s magazinom »START«!

»SAM«

SAM

SA »SAMOM« NIKAD NISTE SAMI — bilo da svoje ljetno provodite radeći i gradeći, ploveći ili putujući! Redakcija magazina »SAM« u ljetnim će mjesecima javno demonstrirati i testirati brojne proizvode. Možda ćete i vi prisustvovati nekoj od tih akcija. Na licu mjesta, ili s vašim i našim časopisom u ruci — SA »SAMOM« SE UVIJEK ZNA VIŠE!

»ARENA«

arena

»Arenina« akcija »LJETO 76«: kako jeftino i ugodno ljetovati na Jadranskom moru, u kućnoj radinosti i u auto-kampovima? »Arena« i ove godine traži najboljeg turističkog radnika i najbolje turističko mjesto. Na stranicama vašeg lista uvijek nove i korisne rubrike: razbirobriga na ljetovanju može vam donijeti 1000 novih dinara! Ako se pronadete u krugu na fotografijama s utakmica našega nogometnog prvenstva, bit ćete gosti »ARENE« na finalnoj utakmici prvenstva Evrope u nogometu! Ako ste štediša i ako kupujete »ARENU«, možete dobiti na poklon štednu knjižicu s tisuću novih dinara pologa! »ARENA« — VAŠ OBITELJSKI LIST

»SVIJET« — jugoslavenska ženska revija Zagreb

Svijet

Vaš pomoćnik, savjetnik, vaša razonoda »SVIJET«, jugoslavenska ženska revija Zagreb U trenucima odmora i zabave — ne propustite reviju »SVIJET«. »SVIJET« kupuje ona, a čitaju svi!

DOSAD IZAŠLI ROMANI NOVE SERIJE »LASO«

101. H. S. Sharon: OSVETA BUNTOVNIKA
102. H. S. Sharon: PLJACKA U LOS ALAMOSU
103. J. T. Edson: ČOVJEK KALIBRA 44
104. Matt Chisholm: POBJEDA MCALLISTEROVIH
105. Lee Martin: ZLODUH SANTA RITA
106. Robert Ullman: KOLORADO KID
107. Bill Fargo: OTMJENI PLJACKAŠI
108. Matt Chisholm: CRNI KAUBOI
109. Frederick H. Christian: DOUŠNIK
110. U. H. Wilken: GROBAR JOE
111. Louis L'Amour: OPASAN PUT
112. G. F. Unger: UNAJMLJENI REVOLVERAŠ
113. Frederick H. Christian: SUDDEN U ŠKRIPCU
114. Lee Flören: REVOLVERI IMAJU RIJEČ
115. F. G. Unger: UMRIJETI ZA VIRGINIJU
116. Matt Chisholm: KRVAVA OKLADA
117. Marshall Grover: TREĆA PLJACKA
118. J. T. Edson: VRIJEME OBRACUNA
119. U. H. Wilken: NA ZMIJSKOJ RIJECI
120. J. H. Edson: U SUSRET BORBI
121. Matt Chisholm: TRAGOVI BARUTA
122. Scott F. Scott: NESTALA KOČIJA
123. Louis L'Amour: NEUSTRAŠIVI BORAC
124. H. S. Sharon: TVRDOGLAVI ŠERIF
125. Jonny Pegg: BEZIMENI BORAC
126. L. L. Foreman: GRINGO
127. G. F. Unger: KILRAINOVA BORBA
128. Frederick H. Christian: SUDDEN ISTRAŽITELJ
129. Mat Chisholm: MCALLISTER U POGIBELJI
130. Louis L'Amour: OBRACUN KOD ŽUTOG BRDA
131. G. F. Unger: TRAG VODI U PAKAO
133. Louis L'Amour: USAMLJENI
134. G. F. Unger: BIJEK IZ STUPICE
135. Thorne Douglas: TKO DA VIŠE
136. Louis L'Amour: SREBRNI KANJON
137. Frank Gruber: JAHACI ZORE
138. Louis L'Amour: CONAGHER
139. G. F. Unger: TEKSAŠKI SILNIK
140. Louis L'Amour: UZARENA BRDA
141. G. F. Unger: ODMETNIK
142. Robert Ullman: SMRT PROKLETNICIMA
143. Louis L'Amour: ZAČARANI KRUG
144. H. S. Sharon: SIN OČAJNIKA
145. Louis L'Amour: ŽIVOT ZA ZLATO
146. Rey Haves: GRINGOSI UMIRU U ČIZMAMA
147. Louis L'Amour: STAZA KIOWA
148. H. S. Sharon: USAMLJENI OSVETNIK

U PRIPREMI:

149. Louis L'Amour: KILRONE

Tražite za svoj odmor

1
Nedjelja

2
Ponedjeljak

TRAG - krimi roman
GORDANA - zagorkin roman

3
Utorak

Život - ljubavi roman

4
Srijeda

ALAN FORD POPAJ
TOM I JERRY svakih 14 dana
BIS CRTANI

5
Četvrtak

od 5. srpnja "SIRIUS"
BIBLIOTEKA ZNANSTVENE FANTASTIKE

6
Petak

LASO - western roman

7
Subota

Timothy Tatcher 25. u mjesecu

kod prodavača novina